

(foto Stijn De Meyere)

Decramer wil rector worden

Tot dusver wilden de kandidaat-rectoren ons enkel off the record te woord staan en hun ambities toelichten. Daar is nu verandering in gekomen. We interviewden deze week professor Marc Decramer, pneumoloog, onderzoeker en kandidaat-rector.

Decramers naam dook pas enkele weken geleden op. Zelfs rector Oosterlinck kon niet meteen een gezicht plakken op 's mans naam. Toch komt Decramer niet uit het niets tevoorschijn. Hij zetelt zowel in de Onderzoeks- als in de Onderwijsraad en hij is programmadirecteur van de POC Geneeskunde en overkoepelend voor dezelfde faculteit. Genoeg redenen dus om deze professor een te duchten tegenstander te noemen, daar zijn ze zich ook op het rectoraat terdege van bewust. Daar huist nu immers nog vice-rector Marc Vervenne,

een andere belangrijke kanshebber op het rectorchap.

Al is de verkiezingsstrijd nog niet losgebarsten, wat ook pas in het tweede semester echt zal gebeuren wanneer alle namen bekend zijn, in deze periode verzamelen de kandidaten mensen rond zich die mee een beleidsprogramma uitschrijven. Mensen die we trouwens nog terug zullen zien in de hoogste regionen van de K.U.Leuven, mocht hun kandidaat het uiteindelijk halen.

Decramer licht zijn kandidatuur toe en deed enkele van de grote lijnen in zijn programma uit de doeken. Zijn achillespees lijkt voorlopig de sociale sector, waarmee hij als professor en onderzoeker begrijpelijkerwijs minder vertrouwd is.

Het volledige interview lees je op p. 5

NSV en Vlaams Belang: één strijd?

De Nationalistische Studentenvereniging (NSV) is niet de meest zichtbare studentenvereniging in Leuven, maar wel een van de beruchtste. Haar tegenstanders beweren dat de NSV eigenlijk de studentenwerking van het Vlaams Blok — nu dus van het Vlaams Belang — verzorgt. De NSV zelf ontkent dit steevast en beschouwt zichzelf als een onafhankelijke, rechtse vereniging.

Omdat wij graag opheldering brengen waar duisternis heerst, vind je middenin deze Veto een dossier van twee bladzijden over de NSV. We spraken met Blok-kenner

Marc Spruyt en NSV-voorzitter Jürgen Branckaert en onderzochten de geschiedenis van de NSV.

Tijdens al deze opzoekingen over de NSV konden we er niet naast kijken dat er toch wel héél sterke banden bestaan tussen de NSV en het Vlaams Blok. Zo komt meer dan 43 procent van de Vlaams Blok-parlementsleden uit de NSV-stal.

We vroegen de K.U.Leuven ook naar haar mening over het Vlaams Blok-arrest en die bleek min of meer onbestaande.

Lees verder op p. 8 & 9

VERDER IN DIT NUMMER:

- O. uit- en aangekleed 2
- Vandrommels schuift een pagina op 3
- Flexibele jongens en meisjes 4
- Schuif eens op, André 5
- De zwakke GW en schijvende spreeuwen 7
- 't Zijn toch kapoenen 8-9
- Het mag niet over de huig komen 10
- Ze kon hem ruiken, zo dicht stond ze 12
- Europese week: Spinaziestoemp 14
- Dikke Pierre doet het met de wc-borstel 16

Gedoopt in Leuven

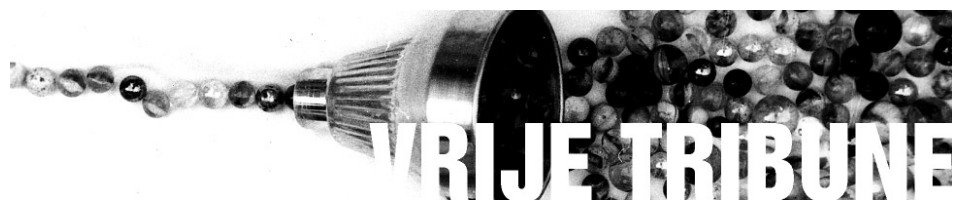
Bepaalde tradities worden door studenten graag in ere gehouden. De dopen vinden dus ook dit jaar plaats. Eerder dit jaar kregen enkele studenten uit Sint-Katelijne-Waver *Vet* op hun private delen gesmeerd, wat erg pijnlijk afliep. Maar zulke doemverhalen konden de Leuvense kringen of de clubs niet weerhouden van het organiseren van studentikoos geploeter in smurrie met look.

Die smurrie blijkt een hoofdbestanddeel te zijn van de doop. Tomaat, choco, rauwe eieren, look en alle restjes die nog te vinden zijn, krijgen de schachten over zich heen. De verdere terminologie blijkt te bestaan uit 'ad fundums', 'opdrachtjes' en 'plezier'. Want vooral daarvoor worden de dopen georganiseerd: voor het plezier en om studenten elkaar op een andere manier te laten leren kennen.

Veto polste bij de kringen hoe ze controle behouden over het goed gedrag en nam een kijkje bij de doop van het VRG. We zochten de waarheid achter de veelvuldig circulerende *urban legends*. Ook de regionale clubs kregen een bezoekje van ons en wijdden ons in hun specifieke traditie in.

Lees verder op p. 10 & 11

Niet alles is geprobeerd!

21 november 1991: eerste zwarte zondag. Iedereen schrikt van de doorbraak van het Blok. Campagnes worden opgezet tegen extreem-rechts. Verschillende betogingen van tienduizenden mensen volgen. 13 juni 2004: het Blok wordt de grootste partij. De beweging tegen extreem-rechts staat er versuft bij te kijken. Heeft jarenlang campagne voeren met Hand in Hand en co. dan niets opgeleverd?

Niemand heeft kant en klare oplossingen. Toch is een debat over hoe de verrechtsing te bestrijden meer dan ooit noodzakelijk. De verwarring bij de linkerkant en de sociale bewegingen is immers groot. Sommigen menen zelfs dat het Blok kan worden bestreden via louter juridische procedures. Een veroordeling van het Blok is nochtans bijzonder riskant: de 'light'-versie van het Blok zou wel eens de rechterzijde van de CD&V of de VLD kunnen verleiden om het cordon sanitaire te doorbreken. Eenmaal aan de macht zou het Blok een ravage kunnen aanrichten. Aan de inhoud van de partij verandert immers niets.

Het cordon heeft niettemin een dubbel effect. Het is absoluut nodig om het Blok van de macht te houden, maar tegelijk moeten we vaststellen dat het *de facto* een neoliberaal cordon is geworden. De linkerkant en de sociale bewegingen worden gegijzeld door de rechterzijde in een soort 'eenheid van alle democraten tegen het Blok'. De tegenstelling tussen links en rechts wordt opgeofferd ten voordele van het neoliberale eenheidsdenken van privatiseringen, langer werken, loonmatiging, minder sociale zekerheid. Nochtans is het precies die sociale kwestie die veel mensen wakker houdt: hun job, hun pensioen, hun gezondheid. Een Europees onderzoek van het instituut Siren wees de toenemende onzekerheid op de arbeidsmarkt aan als hoofdoorzaak van de verrechtsing. 'De mensen' terugwinnen van het Blok, veronderstelt dan ook een aanpak van deze kwestie die breekt met het neoliberalisme, dat de oorzaak is van de sociale onzekerheid. Alleen de linkerkant kan met een eigen anti-neoliberaal project de voedingsbodem van het Blok weghalen.

Het zijn echter moeilijke omstandigheden omdat ook de partijen van de linkerkant meer en meer de neoliberale toer opgaan. Er is geen geloofwaardige politieke kracht die een alternatief voorstaat. De opdracht voor de sociale bewegingen, vakbonden en andersglobalisten bestaat er daarom in inhoudelijke alternatieven te ontwikkelen voor het huidige beleid. Neem nu de kwestie van de pensioenen. Is het echt nodig 'in het algemeen belang' langer te werken, of wordt het discours over de vergrijzing gebruikt om de sociale achteruitgang (later op pensioen, langere werkweken...) aanvaardbaar te maken? Ten eerste moet de onbetaalbaarheid van de pensioenen nogal gerelativeerd worden. De ploeg van Verhofstadt trok bijvoorbeeld alles samen zo'n 8,2 miljard euro uit voor allerhande lastenverlagingen, of 3,1 procent van het BNP. Volgens de Hoge Raad van Financiën bedraagt de meerkost van de vergrijzing in 2030 3,4 procent van het BNP. Het blijkt dus nogal mee te vallen met de onbetaalbaarheid van de pensioenen, op voorwaarde dat we het beschikbare geld niet aan de patroons geven zonder van hen extra jobs te eisen. Er is trouwens geen mechanisch maar een elastisch verband tussen loonlastenverlaging en jobcreatie: niet al de extra winst wordt gebruikt om nieuwe jobs te creëren. Als we meer jobs willen, zou de overheid veel beter zelf die miljarden gebruiken om bijvoorbeeld de terechte eisen van de witte woede te realiseren of de werknemers van DHL ecologisch verantwoorde jobs te verschaffen. Ten tweede stijgt de productiviteit jaarlijks zo'n kleine twee procent. Om de veertig jaar verdubbelt de hoeveelheid goederen en diensten die deze maatschappij voortbrengt. Als een deel van deze productiviteitswinst nu naar de lonen en de pensioenen zou gaan in plaats van naar de winsten, kan de vergrijzing makkelijk betaald worden.

Ten derde daalde het aandeel van de lonen, inclusief sociale bijdragen, in de toegevoegde waarde in België van ongeveer 78 procent in 1980 naar 69 procent twintig jaar later. De winsten groeien dus, maar zonder dat daar extra jobs tegenover staan. De gerealiseerde winststijgingen worden immers niet opnieuw geïnvesteerd, maar worden door de aandeelhouders geconsumeerd. Dat heet de financiering van het kapitalisme. Daardoor klopt het adagium niet langer dat de winsten van vandaag de investeringen zijn van morgen en de jobs van overmorgen. Een groot deel van de winsten verdwijnt in de financiële sfeer en wordt niet opnieuw geïnvesteerd. Loonlastenverlagingen hebben dan ook weinig effect op het vlak van jobcreatie.

Hier bevindt zich het echte profitaat of parasitisme, en niet bij de werklozen of migranten. Het neoliberaal beleid betekent een enorme omgekeerde herverdeling. Bij de aandeelhouders moet het geld gehaald worden om de hogere kosten van de gezondheidszorg en de vergrijzing te betalen, om de uitkeringen welvaartsvast te maken, ecologisch verantwoorde jobs te creëren die échte behoeften vervullen. Dat enorm taboe moet doorbroken worden: de patronale bijdragen moeten stijgen en niet dalen! Het kan niet dat het voorspelde tekort op de sociale zekerheid volgend jaar rond het miljard euro draait, terwijl het patronaat ongeveer 5 miljard bijdrageverminderingen kreeg! En de concurrentie dan?

Die komt niet vanzelf, maar werd door de Europese regeringen zelf georganiseerd met de eenheidsmarkt en de Maastrichtnormen, nota bene op een moment dat de sociaal-democraten in een meerderheid van de Europese lidstaten mee in de regering zaten. In plaats van dat stabiliteitspact moeten we een solidariteitspact eisen voor een andere EU, die niet op de concurrentie, maar op de solidariteit is gebaseerd. Nu veroorzaakt die concurrentie een *levelling down* van de arbeidsvoorwaarden: we moeten meer uren werken, later op pensioen gaan, loon inleveren en andere "zure maatregelen" (dixit Frank Vandenbroucke) slikken. De bedrijven profiteren van die concurrentie, onder andere via lagere vennootschapsbelastingen. De sociale beweging moet daartegen een *levelling up* eisen, voor meer sociale zekerheid: een gegarandeerd minimumloon en -pensioen van zestig procent van het BNP per capita, de herlancering van de publieke investeringen in functie van democratische Europese openbare diensten (in plaats van de huidige liberalisering en privatisering van de post en het spoor), een fiscale harmonisatie en vermogensbelasting op Europees niveau, de 32-uren week... In de jaren '70 bedroegen de Belgische overheidsinvesteringen 4,1 procent van het BBP tegenover 1,6 procent nu. In de EU als geheel was dat 3,9 procent in de jaren '70 tegenover 2,6 procent nu. De gevolgen zijn legio: schoolgebouwen die verouderd zijn, de achterstand bij het gerecht... Die sociale achteruitgang en het ontbreken van een echt progressief project zijn de diepe wortels van 'verzuring' en maatschappelijk ongenoegen. De verrechtsing stelt ons voor een echt beschavingsprobleem. De breuk met het neoliberalisme is het begin van de oplossing.

Matthias Lievens, redacteur van 'Rood'

Horizontaal

1 Automerik - Vlugst 2 Uniek - Afdeling van Alma 3 Schreef ooit een roman zonder e's - Zit soms op de wagen 4 Staat - Te Engels - Nauw 5 Provincie met nauwelijks sporen 6 De nachtmerrie van een werkgever 7 Toets van computer - Vrouwelijk dier - Rivier 8 Zangstuk - Door alcoholi belagd orgaan 9 Meisjesnaam - Hollander 10 Vriendelijk - Onderwijsniveau

Verticaal

1 Uniform - Huidsmeer 2 Meisjesnaam - Laatste puntje op vergadering 3 Houding - Wankel 4 Hoor je bij klok - Papierhandel 5 Begeleidingsband - Voegwoord 6 Nanometer - Griekse munt 7 Godin van de dageraad - Enig 8 Sluwe vos - Noodzakelijke bouwstof 9 Verlengstuk van mast - Lichaamsdeel 10 Lid - Bovenlijf

Dries De Smet

Er hing op het rectoraat een dik, haast ondoordringbaar mistgordijn. Het was half negen 's ochtends en Katrijn De Plus stak haar dertigste sigaret op. Ze wachtte in de gang van het rectoraat op Jeanine Thys, de secretaresse van de rector, wiens slagkracht u al eerder kon bewonderen. De Plus stond met haar onafscheidelijke asbak — er mocht immers niet langer gerookt worden aan de universiteit, dus zorgde ze zelf voor haar *gerief* — zenuwachtig van het ene been op het andere te wippen. Ze zou die dag samen met Jeanine naar Antwerpen gaan om een nieuwe outfit voor O. te kopen. Jeanine was bijna klaar. Ze legde nog vlug O.'s haar in de plooi, trok zijn das recht en daar gingen ze. Luid kwetterend stapten de dames de rectorale mercedes in, terwijl O. hen zuchtend uitzwaaide. Hij rolde met zijn ogen. Een nieuw kostuum: alweer!

De Plus en Thys schuimden op een hels tempo De Meir op en af: kostuums keurend, schoenen schouwend, tabak kopend en rokend. Jammer, maar helaas: ze vonden hun *goesting* niet. Tot plots De Plus in het straatbeeld Walter Van Beirendong zag opduiken. Overenthousiast en roekeloos als altijd gilde De Plus: "Woehoe, Walter!" en stak zonder kijken De Meir over, terwijl Jeanine veilig het zebrapad verkoos. Van Beirendong reageerde even enthousiast als De Plus en vloog beide dames in de armen. Terwijl hij hen overwoekerde met zijn armen en baard, was De Plus al bezig het probleem omstandig uit te leggen want naast roken was babbelen één van haar verslavingen. "Walterke, ge moet ons helpen!" begon De Plus allercharmantst, "we hebben een kostuum voor onze rector nodig. Kunt gij er niet snel één in elkaar flansen?" Van Beirendong ging meteen akkoord, op één voorwaarde: hij moest zijn model in levende lijve ontmoeten.

Nog geen half uur later stond de mode-goeroe recht tegenover O. die zich opwond over die vreemde man in zijn kantoor: "Van Beirendong? Ik ken helemaal geen Van Beirendong!" "Neen, rector," legde Jeanine geduldig uit, "het is Van Beirendong!" De rector wou niet voor cultuurbaar versleten worden en gaf meteen toe: "Aah, Van Beirendong. Zegt dat dan direct." De Plus beschouwde dit als een goedkeuring van O. Ze hees hem uit zijn stoel en zei tegen Walter: "Voilà, maak er iets van. 't Zal nie gemakkelijk zijn, maar we geloven in u!"

Ondanks zijn eerder bewezen atletische talenten begon rector O. een half uurtje later toch krampen te krijgen. Hij stond al een half uur op één been te balanceren. Van Beirendong had O.'s nette pantalon, op de onderste helft na, van rond zijn been geknipt en weefde een ingewikkeld web van roze glitterdraad en glasvezelkabel. De rector zijn das was intussen geplooid zoals de servetten in de Faculty Club, maar zijn gevoel voor goede smaak werd pas echt op de proef gesteld toen Van Beirendong er lichtgevende discoballen op begon te naaien. Er moest snel en accuraat ingegrepen worden en daarom moesten eerst zijn twee bewaaksters weggewerkt worden. "Ehewel," richtte O. zich tot De Plus en Thys "een goei *jatteke* koffie zou er nu wel ingaan." Ja, daar moesten ze allebei om, en wel nu meteen! Toen ze buiten waren, bewees O. waarom hij rector was geworden en Emiel Lambrechts niet.

"Zeg vriend," begon O. sluw "weet ge wat?" "Mmmmf," murmelde Van Beirendong die zijn mond vol lappen stof en speldjes had. "Ik ben eigenlijk de rector niet." "Hoe? Ge zijt de rector niet?" liet Van Beirendong alle accessoires uit zijn mond vallen. "Neen," grijnsde O., "ik ben de voorzitter van de Associatie Leuven, dat is iets helemaal anders. Veel prestigieuzer, ik kom in rechtstreeks contact met de regering. Zal ik de echte rector voor u roepen? Die houdt van mooie kleren en is erg gesteld op zijn goede verschijning" "Goh, dat zou zeer vriendelijk van u zijn" knikte een niets vermoedende Van Beirendong. O. schoot uit zijn kleren, sloeg een *peingoir* om en spurtte naar de deur. Daar riep hij de naam die zijn verlossing zou betekenen: "Guido! Guido Langoest! Er staat hier iemand voor u!"

Paul-Henri Giraud

Erratum

In het artikel 'Studiekost moet omlaag' van Veto 6 stond: *Vanaf dit academiejaar moeten alle studenten Geneeskunde verplicht een laptop bezitten.* Dit is niet juist. Het laptop-project loopt namelijk enkel bij Biomedische Wetenschappen en de studenten worden niet verplicht om een laptop aan te schaffen. Foutje van ons.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Licht in de duisternis

Als reactie op de laatste verkiezingsuitslagen waarin het Vlaams Blok zijn gestage groei doorzette, ondernamen bezorgde Leuvenaars op 9 november een fakkeltocht. Niet toevallig viel de manifestatie samen met de uitspraak van het Hof van Cassatie, dat de veroordeling van het Vlaams Blok als zijnde een racistische partij bevestigd heeft.

Nele De Meyer & Caroline Kippes

Gewapend met fakkels trok een zeshonderd-koppige stoet door de Leuvense binnenstad. Terwijl de initiatiefnemers slogans scandeerden, zorgden enkele jongeren van Circus in Beweging letterlijk en figuurlijk voor vurige animatie. Onderweg voegden ook enkele bekwame trommelaars zich bij de groep, die er een wandelend openluchtfest van maakten en de kou deden vergeten. Met behulp van spandoeken, een houten blok vastgebonden aan het been ('Geen Blok aan ons been') of gewoon een flinke dosis overtuiging liet de verlichte karavaan een duidelijke boodschap horen. Het bonte allegaartje, van kleine kinderen over Actief Linkse Studenten tot bejaarden, bewees met deze vreedzame optocht dat een oproep tot democratie, gelijke rechten en solidariteit nooit in de kiem gesmoord kan worden.

Het initiatief voor de optocht ging uit van de Socialistische Jonge Wacht (SJW), een uiterst linkse beweging. Voorzitter Matthias Lievens: "Ik ben zeer tevreden dat we op korte tijd maar liefst zeshonderd man

op de been gekregen hebben. Het is ons doel aan de mensen te tonen dat er een alternatief bestaat voor extreem-rechts. Met de fakkeltocht wilden we een positieve boodschap de wereld in sturen, of het Blok nu veroordeeld werd voor racisme of niet. In de toekomst zullen ongetwijfeld nog andere initiatieven volgen."

Gezellig

De sympathisanten hadden elk een eigen mening over het waarom van de betoging. Een vrouw van het ABVV (Algemeen Belgisch Vakverbond) nam naar eigen zeggen deel omdat ze bang is voor het verlies van de democratie. Het proces zelf had ze niet van dichtbij gevolgd, maar ze was blij met de veroordeling van het Blok als racistische partij. Toch stelt ze zich vragen bij de toekomst: ondanks de naamsverandering en de uitvoering van het programma zal deze partij ook in de toekomst haar racistisch gedachtegoed blijven verdedigen, zo stelde ze. Bovendien merkte ze op dat er grenzen moeten gesteld worden aan de vrije meningsuiting zodra deze de democratie aantast. Enkele

studentes vonden het dan weer gezellig om met een grote groep mee te stappen in een betoging. Onderweg spraken we een oudere man aan die langs de kant stond toe te kijken. Hij sympathiseerde met de idee achter het initiatief, maar had andere verplichtingen.

Een aantal toeschouwers die de betoging met argusogen volgden, wisten echter niet wat de bedoeling was. Toch bleven ze staan kijken naar de vlammenzee die door de straten trok. Duidelijk is dat deze fakkeltocht een frisse wind door de Leuvense stad heeft doen waaien. Het doel van de initiatiefnemers om met zoveel mogelijk mensen die een positieve boodschap uitstralen op straat te komen, werd bereikt. Gelukkig waren voor die uitstraling niet enkel de vele fakkels verantwoordelijk.

(foto Dimitri Eynikel)

PORTULACA-HERVORMING VERDEDIGD

"Meer studenten zullen vertegenwoordigd worden"

Portulaca ligt op haar gat. LOKO-mensen houden een minimumwerking voor de buitenlandse studenten overeind, maar het is duidelijk dat dit slechts een voorlopige maatregel is. In een gesprek met Jeroen Vandromme, LOKO-Kringraad-voorzitter, volgt Veto de hervormingsplannen op.

Joris Beckers & Anne Ruette

Een *International Officer* vervangt de posten van voorzitter en vrijgestelde en alle verenigingen kunnen een subsidie-aanvraag indienen, waardoor de associaties aan belang inboeten. Dat zijn de belangrijkste wijzigingen in het nieuwe Portulaca.

Veto: Hoe ver staan die hervormingsplannen?

Jeroen Vandromme: «Vorige week werd de vacature voor *International Officer* verspreid en we wachten nu op reacties van geïnteresseerden. De werking rond subsidies gebeurt voorlopig via Sociale Raad.»

Veto: Caroline Nijs van Pangaea betwijfelde in haar lezersbrief dat de *International Officer* een vertrouwensband met de studenten zal kunnen opbouwen.

Jeroen: «De acht uren permanentie die nu voorzien worden in de taakomschrijving van de *International Officer* zijn een eerste stap. De vier uur in de 's-Meiersstraat hebben te maken met de vertoelbeelde houding van Portulaca ten opzichte van LOKO. Door de band aan te halen, hopen we dit te verbeteren. Later kunnen de contactmomenten opgetrokken worden.»

Veto: Volgens Nijs is de administratieve puinhoop een jaarlijks weerkerend fenomeen.

Jeroen: «Toch blijft een puinhoop abnormaal. Daarom hebben we ook een grondige hervorming doorgevoerd en daar kan je alleen maar blij mee zijn. Guy Moors is er deze zomer met een open vizier aan begonnen, maar moest

vaststellen dat er geen werking of verslagen waren. De negatieve gevoelens die er over LOKO heersten werden op Guy geprojecteerd. Er zijn dan mensen opgestaan die duidelijk maakten dat hij niet zomaar even alles kon komen omgooien. Hij heeft gevraagd om een vergadering met de buitenlandse studenten bijeen te roepen, maar daar werd nooit op ingegaan. Het heeft bovendien een maand geduurd vooraleer hij contact kon opnemen met de vorige vrijgestelde om aan sleutels, computer- en bankgegevens te geraken. In de nieuwe structuur hopen we dat er niet elk jaar opnieuw begonnen moet worden.»

Veto: Nijs stelt ook dat de vorige vrijgestelde helemaal geen voorzitter wilde. Moest LOKO daar niet ingrijpen?

Jeroen: «Alle geleidingen zijn autonoom. De OAV moet wel voorzitters en vrijgestelden bevestigen, maar voor de rest moet een geleiding als Portulaca zich enkel financieel verantwoorden. Dat is ook gebeurd en er zijn geen geldproblemen.»

Veto: In de nieuwe structuur worden de associaties buiten spel gezet. Is het dan niet logisch dat zij een LOKO-gezant niet met open armen ontvangen?

Jeroen: «De associaties zijn inderdaad niet meer de unieke verenigingen van Portulaca. De werking wordt opengetrokken en alle verenigingen kunnen FKK-subsidies aanvragen. Daarbij zullen ze zich vanaf nu moeten verantwoorden, net zoals alle andere verenigingen. Doordat dat vroeger niet moest, werd er al eens getwijfeld aan het culturele gehalte van bepaalde activiteiten. Bovendien worden met de uitbreiding meer studenten vertegenwoordigd. Vroeger konden alleen de erkende verenigingen problemen doorkoppelen naar LOKO. Nu zullen alle

Rapport onderzoeksbeleid universiteiten

Er is te weinig mobiliteit, dat is één van de algemene conclusies van een rapport in opdracht van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) over het onderzoeksbeleid aan de Vlaamse universiteiten. Dit betekent dat de instellingen te weinig bezig zijn met het aantrekken van (buitenlands) toptalent. Nu wordt vooral aan de eigen instelling gerekruteerd en dat moet beter als de universiteiten meewillen met de top. Ook de band onderwijs-onderzoek moet in het oog worden gehouden. Door onderzoeksgroepen te veel vrijheid te geven in uitstippelen van het onderzoeksbeleid dreigt een voortdurende vernieuwing te worden afgeremd.

Voor de K.U.Leuven geldt vooral de laatste opmerking. Het universiteitsbestuur moet het onderzoeksbeleid meer sturen, aldus het rapport. De evaluatie voor de UGent is negatiever. Ook Gent krijgt de opmerking die Leuven te beurt valt, maar daarnaast wordt ook het mechanisme waarop de UGent onderzoeksprojecten financiert bekritiseerd. Dit zou nieuwe voorstellen minder snel in aanmerking laten komen voor financiering. Kleinere broertjes VUB en LUC kwamen goed uit het rapport door de manier waarop ze met beperkte middelen hun onderzoek weten te organiseren.

Beste managementsboek bij Acco

Een flesje bier zal vorige woensdag ongetwijfeld zijn ontkurkt bij Acco toen het nieuws kwam dat *Waardecreatie en innovatie in de industrie* op de Boekenbeurs werd uitgeroepen tot het 'TIJD Managementboek van het Jaar 2004'. Dit boek wordt immers uitgegeven door Acco en is van de hand van Paul Matthysens, Koen Vandenbempt en Liselore Berghman. In de jury zat ondermeer Joep Schrijvers, auteur van *Hoe word ik een rat?*, bestseller binnen LOKO-kringen.

buitenlandse studenten bij de *International Officer* terecht kunnen. Die kan dan helpen en doorverwijzen, net zoals wij onze vragen bij Kringraad behandelen. Zo zullen de Amerikaanse studenten die geen associatie hadden en dus niet vertegenwoordigd werden, nu wel hun stem kunnen laten horen. Ik denk dat daar niets op tegen kan zijn.»

Veto: De plannen mogen er dan al zijn, de buitenlandse studenten zouden in het ongewisse gelaten worden. Moet LOKO de studenten niet inlichten?

Jeroen: «Net zoals Veto de Nederlandstalige studenten inlicht, is *The Voice* het communicatiekanaal met de buitenlandse studenten. Daarin is ondertussen een artikel over de hervorming verschenen. Per e-mail zijn de buitenlandse studenten immers niet traceerbaar en via de associaties bereiken we niet alle buitenlandse studenten. Ook op de site zal de nodige informatie meegedeeld worden.»

Veto: Nijs liet tot slot ook weten dat Pangaea niets te maken heeft met de Portulaca-problematiek.

Jeroen: «Het klopt inderdaad dat Pangaea en Portulaca niet hetzelfde doen, maar een belangrijk verschil is dat de continuïteit bij Pangaea veel groter is en dat helpt natuurlijk om een vertrouwensband met de studenten op te bouwen. Toch vind ik dat het hele beleid van de K.U.Leuven en LOKO voor vreemde studenten eens grondig herbekeken moet worden. Zo kunnen alle diensten beter op elkaar afgestemd worden en weet iedereen wie met wat bezig is.»

In tussentijd meldde zich reeds een kandidaat voor de functie van *International Officer*.

(foto archief)

Buitenlandse studenten die niet voor Pangaea staan

Studeren wat, waar en wanneer je wil

Wie dacht dat met de bachelor-masterstructuur, die dit jaar werd ingevoerd in het hoger onderwijs, wel voldoende hervormd was voor de komende tien jaar, komt bedreven uit. Vanaf volgend jaar wordt immers van start gegaan met flexibilisering, de volgende halte terug uit Bologna. Het hoe, het wat en het waarom van deze nieuwe onderwijshervorming.

Ben Deboeck

Vergeet BaMa, flexibilisering is waar het vanaf volgend academiejaar om draait. De invoering van bachelors en masters betekende immers slechts een eerste stap in het herschrijven van het (Europese) hoger onderwijs. Een volgende stap is de flexibilisering, net als BaMa een gevolg van het Bologna-akkoord uit 1999 dat de Europese hoger onderwijsruimte eenvormiger, transparanter en mobieler wou maken.

Een brede term, flexibilisering, maar wat moet er juist onder worden verstaan? Er kunnen immers veel aspecten, die eigenlijk allemaal verbonden zijn, bedoeld worden: de flexibilisering van de toegang tot het hoger onderwijs (via makkelijker overstappen tussen richtingen), de flexibilisering van de leeromgeving (afstandsonderwijs en ICT), de flexibilisering van het curriculum (meer zelf je programma samenstellen) en de flexibilisering van de organisatie

zaak aan een flexibele en dus individueel aangepaste toegang tot onderwijs is dan ook duidelijk.

Dit brengt ons bij een belangrijk punt. Niet enkel de kennis die in mufte aula's wordt opgedaan is van tel, ook wat opgestoken wordt in praktijk, op de werkvloer, moet zijn plaats krijgen. Hier duiken de 'eerder verworven kwalificaties' (EVK) en de 'elders verworven competenties' (EVC) op. Een EVC is een (credit)attest verworven aan een hoger onderwijsinstelling. Een EVK is verworven op basis van beroepservaring en dus veel moeilijker te kwalificeren dan een EVC, maar daarom niet minder belangrijk. Beide zouden kunnen zorgen voor een bewijs van bekwaamheid afgeleverd door de associaties, dat een vrijstelling kan opleveren voor opleidingsonderdelen. Op deze manier wordt de drempel tot een bijkomende scholing naar omlaag gehaald.

Accumulatie

De voornaamste wijziging zal de invoering van een creditsysteem zijn. Opleidingen worden hierbij niet langer gezien als een geheel van vakken, ingedeeld in jaren, maar als een geheel van opleidingsonderdelen, telkens uitgedrukt in credits. Elk opleidingsonderdeel krijgt namelijk een aantal studiepunten. Slaag je voor dit opleidingsonderdeel, dan heb je je creditbewijs binnen. Onvoorwaardelijk slagen voor een onderdeel kan vanaf tien op twintig, een criterium dat trouwens reeds

opleiding, van 60 studiepunten per jaar voor voltijds studenten. Dit wordt in de toekomst een diplomacontract met een modeltraject van 54 tot 66 studiepunten per jaar. Hetzelfde voor half- of deeltijds studeren; dit wordt omgezet in een deeltijds modeltraject van 3 tot 53 studiepunten per jaar. Individuele aanpassingen blijven ook in het nieuwe systeem mogelijk voor bijzondere gevallen. Het inschrijven voor afzonderlijke vakken kan gebeuren via een creditcontract.

Hybride

De invoering van de tien als maatstaf plaatst de professoren voor hun verantwoordelijkheid: voldeed de student aan de verwachtingen of moet het vak opnieuw worden afgelegd. Proffen die vroeger twijfelden, gaven een acht of een negen zodat als er nog vakken waren waarvoor de student gelijkaardige misstappen beging, herexamens of een bisjaar het gevolg zouden zijn. Of: "voor mij is het goed als het voor de rest goed is..." Met de nieuwe grens verdwijnt ook de schemerzone tussen tien en twaalf die zorgde voor overdrachten binnen het jaar, maar die geen permanente vrijstellingen opleverde, tenzij soms voor practica.

Tussen deze twee uitersten liggen nog tal van andere opties open. De instellingen moeten zich de vraag stellen of een deliberatie in haar huidige vorm, het steeds heterogener wordend studentenpubliek nog zal

basisbedrag komen en daarnaast betaal je als student per opleidingsonderdeel een supplementair bedrag.

Schrikeffect

Ook over de gevaren kan en moet op voorhand wat worden gezegd, want die zijn er uiteraard ook. Harmonisering van de Europese hoger onderwijsruimte bekt natuurlijk mooi, maar uit verschillende hoeken kwam reeds kritiek op de flexibiliseringsplannen. Naast de fundamentele kritiek als zou het een forse stap in de 'vermarkting' van het hoger onderwijs zijn, valt er ook nog praktische kritiek te noteren. Ten eerste dient gelet op de bewaking van de studievoortgang. In Nederland bijvoorbeeld, waar al langer een flexibel parcours bewandeld wordt binnen het hoger onderwijs, ziet men dat het quasi uitzondering is als studenten binnen de normale tijd afstuderen.

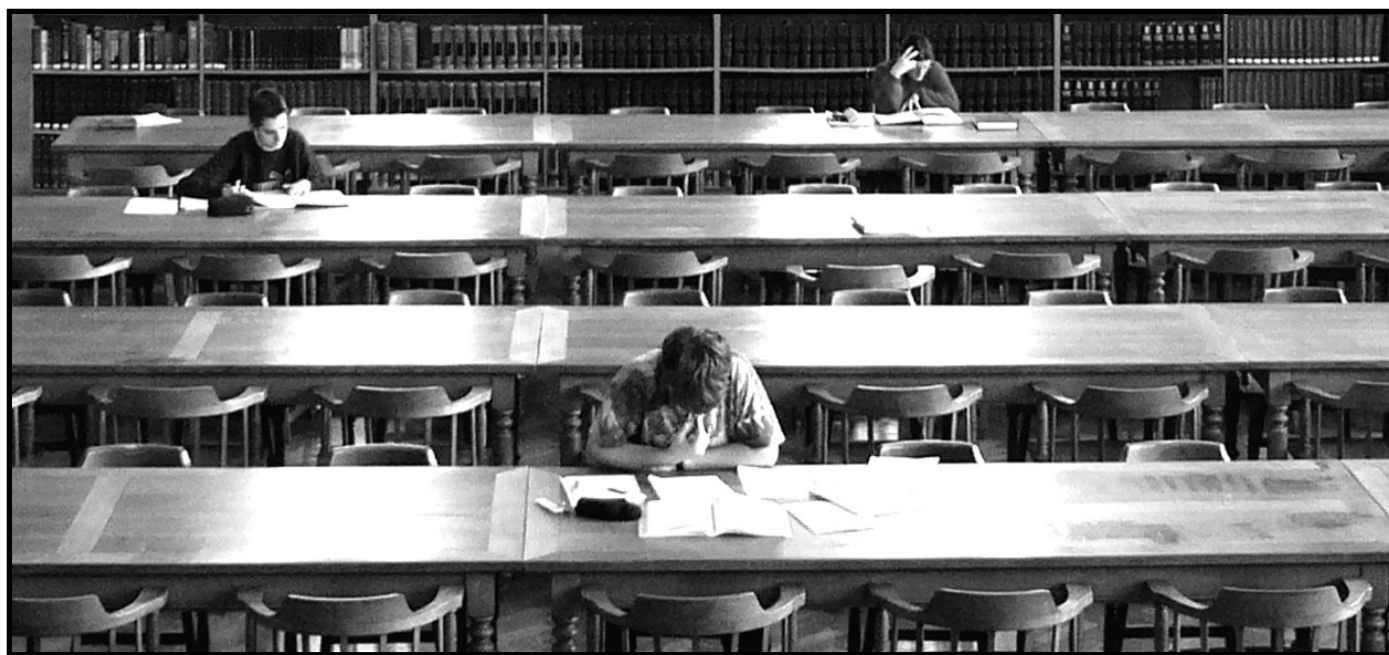
Studenten nemen naast hun studies vaak een baantje. Zes tot zeven jaar studeren vooraleer het eerste diploma is binnengehaald is dan ook geen uitzondering. Dit is echter niet gewenst wegens het afschrik-effect dat een langere studie heeft bij sociaal zwakkere groepen en het uitstel van voortvloeien richting arbeidsmarkt. Om dergelijke uitloop te vermijden kan men bijvoorbeeld de flexibiliteit laten stijgen naarmate men vordert binnen een opleiding. Een bachelor zou dan strakker aangeboden worden dan een master, een niveau waarop studenten geacht worden vrijer te kunnen functioneren.

Kothuur

Flexibeler studeren vereist ook een aangepast studiebeurzenstelsel. Wie de kans krijgt zijn studie te spreiden over zes jaar, betaalt immers langer kothuur om maar iets te noemen. Daarnaast is er ook nog een financiële kanttekening te maken voor de instellingen. In een flexibel systeem zal namelijk veel meer behoefte zijn aan individuele studiebegeleiding. Hiervoor zullen de nodige middelen moeten vrijgemaakt worden. Verder bestaat ook het gevaar te veel randvoorwaarden in het nieuwe flexibele model te bouwen, zodat er eigenlijk geen verbetering optreedt vergeleken met het huidige eerder ingewikkelde jaarsysteem en het objectief van transparantie gemist wordt.

Ook voor studenten moet uiteraard voldoende duidelijk worden gemaakt waar ze aan toe zijn met het nieuwe systeem en over welke rechten ze beschikken. Ten slotte kan men zich ook afvragen of veel keuzevrijheid altijd positief is. Het gevaar loert immers dat een universiteit studenten aflevert die van veel zaken wel iets weten, maar onvoldoende gespecialiseerd zijn. Het is daarom dat instellingen oog zullen moeten hebben voor coherente leertrajecten en — opnieuw — voldoende begeleiding, zodat de kwaliteit van opleidingen niet lijdt onder het nieuwe model en op het einde van de studie voldaan wordt aan de vraag van de arbeidsmarkt of een voldoende basis werd gelegd voor een academische loopbaan.

Volgende week werpen we ons licht op de K.U.Leuven: hoe past onze Alma Mater flexibilisering in?

(foto Roman Verraest)

van het onderwijs (de jaarindeling). Wanneer over flexibilisering gesproken wordt, moet je dan ook al deze aspecten in het achterhoofd houden.

Muf

Maar wat is de idee erachter, wat heeft men voor ogen met de hele flexibiliseringscarroussel? Ten eerste wil men de studiemogelijkheden vergroten via een flexibel puntensysteem, het uitbouwen van een eigen leertraject en meer mobiliteit tussen opleidingen en instellingen, zowel nationaal als internationaal. Daarnaast moeten instellingen de mogelijkheid krijgen om meer te differentiëren, waarbij ze zich richten op specifieke groepen die aangepast onderwijs vragen, zoals afstands- en avondonderwijs. Een laatste doel is het vergroten van de mogelijkheid tot levenslang leren via een meer open toegang en meer doorstrommogelijkheden. In de alomtegenwoordige kenniseconomie zal dit immers erg belangrijk worden: het bijblijven en constant bijscholen. Die kenniseconomie veronderstelt dat leren en werken zich doorheen de loopbaan afwisselen. De nood-

dit academiejaar in voege treedt voor iedereen. Een creditbewijs is onbeperkt mee te nemen naar andere opleidingen voor een periode van ten minste vijf jaar. Hierna kan eventueel gevraagd worden een actualisatieprogramma te volgen. Op deze manier verwerf je zekerheid: afgelegde vakken waarvoor een creditbewijs werd behaald zijn vrijgesteld, ongeacht naar welke opleiding je overstapt.

De Vlaamse universiteiten hebben dus al een vorm van een creditsysteem, want vakken worden al uitgedrukt in studiepunten. Een flexibel systeem impliceert echter meer dan dat. Andere kenmerken zijn diplomaverwerving door accumulatie van credits, de mogelijkheid van credittransfer doorheen de opleiding(en) en het erkennen van EVC's en EVK's. We bevinden ons momenteel dan ook in een flexibel jaarsysteem of een gemodelleerd creditsysteem.

Momenteel schrijf je in voor een

Met de nieuwe grens van 10/20 verdwijnt de schemerzone tussen tien en twaalf

kunnen opvangen? In de toekomst zal de universiteit immers te maken krijgen met meer niet-reguliere studenten. Zullen de professoren in de toekomst een vast aantal buispunten 'toleren' of zullen ze toestaan te 'compenseren' waarbij ze rekening houden met het eindpercentage of het aantal afgelegde vakken?

Maar wat zijn de gevolgen voor de 'gewone' student die zich na het secundair inschrijft aan de universiteit? Wat het voor de nieuwe studenten precies wordt, is nog niet geheel duidelijk aangezien de universiteiten zelf nog moeten uitmaken hoe ver ze precies willen gaan met de toepassing van flexibilisering. Denk hierbij aan de mogelijkheden van het zuivere creditsysteem waarbij geen onvoldoendes mogelijk zijn, het deliberatiesysteem en alles daartussen. Wel is duidelijk dat 'hybride' regelingen als IAJ niet langer zullen bestaan omdat iedereen in de toekomst dergelijk flexibel traject kan doorlopen. Ook het inschrijvingsgeld zal de ontwikkelingen voelen: er zal een vast

“Ik heb geen schrik van Oosterlinck als schoonmoeder”

Naast longarts is professor Marc Decramer één van de mensen die de ambitie hebben André Oosterlinck op te volgen als rector van de K.U.Leuven volgend jaar. Ondanks het vroege stadium polsten we hem toch al naar de inhoudelijke basis en de redenen voor zijn kandidaatstelling. Decramer ziet er alvast geen graten in zich af te zetten tegen de huidige rector.

Ben Deboeck & Anne Ruette

Marc Decramer is professor aan de faculteit Geneeskunde, afdeling pneumologie. Hij houdt zich al vele jaren bezig met COPD of chronisch obstructief longlijden, een longaandoening die voornamelijk veroorzaakt wordt roken. Decramer leidt een actieve onderzoeksgroep die zich bezighoudt met het opsporen van doeltreffende medicijnen en de revalidatie van patiënten met COPD. Zijn onderzoek leverde hem een internationale vermaardheid op het vlak van COPD op.

Na een speurtocht doorheen de gangen van Gasthuisberg via de blauwe pijlen die ons naar de afdeling pneumologie moeten leiden, vinden we uiteindelijk Decramers kamertje. Niets vergeleken met het bureau dat in de Naamsestraat in het verschieft ligt, ontglipt ons spontaan. Decramer kan er wel om lachen.

Veto: Wanneer hebt u besloten om mee te dingen naar de rectorstoel?

Marc Decramer: «Een viertal weken geleden heb ik beslist op te komen. Ik maak er dan ook geen geheim van dat ik kandidaat ben. Echt officieel zal het natuurlijk pas zijn na de voordracht begin tweede semester, maar ik wil dus wel.»

Veto: Welke factoren hebben ertoe bijgedragen dat u zich kandidaat stelt?

Decramer: «Mijn vrouw die zei dat kale mannen geen verkiezingen kunnen winnen. Neen serieus, ik wil vooral inhoudelijk aan het debat bijdragen. Tot nu toe ging de discussie enkel over de verdeling van posten. Het is al tien jaar geleden dat er nog een inhoudelijke discussie gevoerd werd en hierna zal het weer acht jaar duren. Dit is dus hét moment. Ik zal samen met de mensen rondom mij eind februari, begin maart een duidelijk uitgeschreven programma voorleggen. Het programma wordt uitgewerkt door een stuurgroep en vervolgens getoetst aan experts: bijvoorbeeld een onderwijsgroep, een onderzoeksgroep, studenten, het ziekenhuis en ook vrouwen omdat die aan de K.U.Leuven vaak achtergesteld zijn. Na deze eerste evaluatie wordt het programma gepolijst en voorgelegd aan een focusgroep, die samengesteld is uit leden van alle faculteiten zodat we een beleid voor alle faculteiten kunnen voeren. Over enkele weken zal mijn persoonlijke website raadpleegbaar zijn. De progressie in mijn programma is op die manier te volgen.»

Diepte

Veto: Laten we het even hebben over de grote lijnen van dat programma die al vaststaan.

Decramer: «Een belangrijk punt wordt de administratieve vereenvoudiging. Ik zou willen overstappen naar een e-administratie en efficiëntere centrale diensten. Een ander belangrijk iets vind ik het profiel van de ZAP-leden (de proffen, red). Zij moeten zich een meer uitgesproken, gedifferentieerd profiel aanmeten. Ze zullen zich dus ofwel meer op onderwijs moeten toelagen ofwel meer op onderzoek. Ik merk dat de ZAP-leden van onze universiteit sterk de indruk hebben dat ze op de beide domeinen uitstekend moeten scoren. Toponderzoekers zijn vaak minder creatief op gebied van onderwijs waardoor te weinig vernieuwing optreedt. Proffen die zich vooral willen toelagen op onderwijs, moeten hiertoe de kans krijgen.»

Veto: Hoe ziet u dat in de praktijk dan gebeuren?

Decramer: «Ik laat de ZAP'ers voor een tijdsvariabel profiel kiezen. Na verloop van de termijn, bijvoorbeeld vijf jaar, kunnen ze hun profiel op eigen vraag opnieuw bekijken en van profiel veranderen als ze dat nodig achten. Op die manier worden ieders sterke kanten versterkt en krijgen we onderzoek en onderwijs op topniveau. Ik wil eigenlijk vooral het onderzoek aanpakken. De nadruk moet daarbij liggen op kwaliteit en niet langer op kwantiteit. Profen van Amerikaanse universiteiten publiceren veel minder dan Leuvense proffen, maar hun onderzoekingen zijn veel sterker omdat ze de diepte ingaan en pas dan krijg je natuurlijk vooruitgang.»

Veto: Hoe ziet u, als medicus, de verhouding tussen de drie groepen (humane, biomedische, exacte wetenschappen) aan onze universiteit?

Decramer: «Ze zijn natuurlijk alledrie evenwaardig. Toch gaan we zeker een aantal accenten leggen specifiek voor de humane wetenschappen, waarvan het belang tijdens het voorbije beleid onderschat werd. Zo gaan we rekening houden met het publicatiegedrag, dat in de humane wetenschappen toch anders is dan in de twee andere groepen en dus op een andere manier gemeten moet worden.»

Uitgezet

Veto: Heeft u reeds specifieke aandachtspunten voor de studenten voor ogen in uw programma?

Decramer: «Ik wil streven naar een optimalisatie van de studiedruk. Deze moet verminderen zodat er ruimte komt in het curriculum om zich met andere interessante zaken bezig te houden, zoals een wetenschappelijke stage. Verder zal ik ook ijveren naar een verticale en horizontale integratie van de leerstof: over de verschillende studiejaar heen en binnen de vakken van een studiejaar moet er meer samenhang zijn.»

Veto: Hoe evalueert u de contacten die u als programmadirecteur had met studenten in de POC's?

Decramer: «Ik ervaar deze contacten als een heel positief element. Ik heb nu trouwens al meer contact met de studenten dan Oosterlinck in zijn beginperiode als rector. De hearing hier in de faculteit Geneeskunde vind ik bijvoorbeeld erg zinvol. Studenten leveren in kleine groepen commentaar op de didactische kwaliteiten van een prof en de inhoud van zijn cursus. Dan kom je te weten waar het probleem precies zit. Bij JaDE kon je alleen zien dat een prof negatief beoordeeld werd, maar niet waaraan het precies lag.»

Veto: Op welke niveaus ziet u de inspraak van studenten binnen de K.U.Leuven?

Decramer: «Studenten horen zeker thuis in de POC en in de Academische Raad. Ook op groepsniveau moeten studenten een rol spelen, zeker als in de nieuwe structuur de faculteiten aan belang inboeten of verdwijnen. Ik heb ook geen problemen met studenten in de Raad van Bestuur, in tegenstelling tot vele anderen.»

Veto: De sociale sector lijkt uw handicap. Hoe zit het met uw kennis op dit domein?

Decramer: «Ik ben me momenteel volop in deze materie aan het inwerken. Ik kan wel zeggen dat ik het eens ben met de lijnen die Coördinator Studentenbeleid Danny Pieters heeft uitgezet. Die zouden met de expert-

groepen verder uitgewerkt kunnen worden. Ik zit binnenkort rond de tafel met professor Pieters om te praten over onderwerpen als Alma.»

Netwerk

Veto: De huidige rector vindt dat zijn opvolger een managersprofiel moet hebben. Hebt u dat voldoende?

Decramer: «Ik heb kennis van het management op Europees niveau. Ik heb voor de European Respiratory Society congressen van vier dagen georganiseerd met telkens een totaal budget van één miljard oude Belgische franken. Ik heb dezelfde organisatie ook verschillende jaren geleid. Ik denk dus wel dat ik voldoende management skills heb, ja. Het echte management van de universiteit is trouwens voor de Algemeen Beheerder. De rector zet daarnaast de academische lijnen uit.»

Veto: U staat natuurlijk in verbinding, zij het dan door gelimiteerde opdrachten, met farmaceutische bedrijven. Hoe beoordeelt u de band tussen universiteit en industrie?

Decramer: «Ik vind het een heel nuttige band voor de financiering van het exact en biomedisch onderzoek, maar je moet natuurlijk oppassen dat het fundamenteel onderzoek niet in het gedrang komt. Onze belangrijkste partner moet dan ook steeds de overheid blijven. Een goed idee zou zijn meer te lobbyen bij Europa, daar zijn immers nog veel financiële mogelijkheden die we nu nog aan ons voorbij laten gaan.»

Veto: Wat zijn uw sterkste punten in deze verkiezing?

Decramer: «Via de onderzoek- en onderwijsraad heb ik een goed netwerk weten uit te bouwen. Ik heb goede onderzoeksprestaties, door mijn voorzitterschap van de POC beleidservaring en wat niet onbelangrijk is, ook een goede kennis van het functioneren

“Ik heb nu al meer contact met de studenten dan Oosterlinck in zijn beginperiode”

van de K.U.Leuven en de problemen hierbij. Ik hou me verder erg bezig met de onderwijsproblematiek. Deze kennis in combinatie met de onderzoeksmaterie lijkt me heel belangrijk. Verder durf ik ook wel van mezelf te zeggen dat ik verbaal goed weg zal komen in de debatten.»

Veto: Hoe schat u uw kansen zelf in?

“In tegenstelling tot vele anderen heb ik geen problemen met studenten in de RvB”

Decramer: «Ik geloof dat ik kans heb, anders zou ik er gewoon niet aan beginnen. Ik denk dat wij goede accenten hebben, die toch wel zullen aanslaan. Maar ik ben zeker van plan om een sportieve campagne te voeren. Ik heb trouwens al met andere kandidaat-rectoren zoals vice-rector Vervenne gesproken. Maar ik ben van niemand bang.»

Veto: Hoe ziet u de relatie met rector Oosterlinck, die associatievoorzitter blijft?

Decramer: «Voor mij is dat geen probleem. Hij zal associatievoorzitter zijn, maar het is nog altijd de nieuwe bewindsploeg die het beleid bepaalt. Daar moeten de associatie en haar voorzitter respect voor hebben. Ik heb hierover al een gesprek gehad met rector Oosterlinck en hij zal daarmee wel akkoord moeten gaan. Van een schoonmoeder Oosterlinck heb ik geen schrik.»

Veto: Tot slot: Hoe zou u het beleid van de huidige rector evalueren?

Decramer: «Zijn grote prestatie ligt op het niveau van ondermeer de professionalisering van de administratie en het personeel. Op gebied van de Associatie K.U.Leuven heeft de rector ook veel verdiensten. Wat betreft de financiering van onderzoeksprojecten heeft Oosterlinck zich vooral op de Vlaamse overheid geconcentreerd. Dat is in orde, maar meer is er ook niet gebeurd. Een punt van kritiek is dat er nogal wat onduidelijke communicatie geweest is. Ik denk nu concreet aan de structuurveranderingen. Ik kan alleen maar besluiten met de volgende woorden: Wij gaan het beter doen!»

www.decramer.be, binnenkort online

(foto's Dimitri Eynikel)

Dertig jaar tussen hamer en aambeeld

Het wringt tussen Veto en LOKO. Ik herinner me een Kringraad-vrijgestelde die de hoofdredacteur en redactiesecretaris 'godverdomde kutwiven' naar het hoofd slingerde. Waarop de dames in kwestie ad rem terugkrijsten 'crypto-fascistische nicht'. Of wat te denken van de Kringraad-voorzitter die met het plan rondliep om in de tuin een brandtrap te bouwen zodat hij niet meer elke ochtend voorbij de kantoren van de 'ratten' van Sociale Raad en Veto zou moeten? En dan zwijg ik nog over de hoofdredacteur die zich opsloot in zijn kantoor omdat hij zich bedreigd voelde door een deel van zijn redactie en 'door die van hierover' – Sociale Raad.

De spanning komt voort uit een inherent conflict waarop zich persoonlijke en ideologische tegenstellingen enten die het op tijd en stond zijn drama verlenen. Is Veto de spreekbuis van de Leuvense studentenbeweging of een onafhankelijk studentenblad? Is het een partijkrant of een kwaliteitskrant? Is het de *Pravda* of *Le Monde*? In de ene visie bestaat Veto voor en door de studentenbeweging of zoals de realo's zouden zeggen: voor en door Kringraad en Sociale Raad, in de andere voor en door de student of zoals de realo's zouden zeggen: voor en door zichzelf. Niet alleen zijn beide visies karikaturen, Veto is ook niet verplicht voor één van beide te kiezen. Organisaties kunnen meer dan één profiel hebben. Zaak is beide profielen vruchtbaar te combineren.

Veto moet een onderdeel van LOKO

zijn. Zijn rol is evenwel niet die van gezagsgetrouwe partijkrant, maar van gezagvol journalistiek experiment.

Zowel Veto als LOKO varen daar wel bij. Zo zal LOKO Veto veel omvangrijker en onvoorwaardelijker financieren wanneer het deel van LOKO is. Daarnaast zal Veto altijd schrijven over wat LOKO en de universiteit doen en denken. Daarvoor is het afhankelijk van de informatie die de kleine wetstraters van Kringraad en Sociale Raad doorspelen. Dat gaat niet alleen makkelijker en vanzelfsprekender wanneer Veto deel is van LOKO, het is in dat geval zelfs imperatief. Correcte informering van de achterban is voor de studentenbeweging immers essentieel. Veto speelt daarin een hoofdrol en moet dus ook zelf correct geïnformeerd worden. De band met LOKO brengt Veto voorts rechtstreeks in contact met de faculteitskringen. Tot nader order zijn zij het kloppende hart van het Leuvense studentenleven. Daar haalt Veto informatie en feedback uit, maar veel belangrijker, medewerkers. Als Veto geen onderdeel van LOKO meer zou zijn, dan zou LOKO bovendien gedwongen zijn een surrogaat op te richten. Een performante studentenbeweging heeft nu eenmaal een informatieinstrument nodig. Het buitenland leert dat dat geen journalistiek experiment zou zijn maar een grauwe nieuwsbrief die enkel gelezen wordt door mensen betaald om dat soort blaadjes te lezen.

Maar er is ook een principiële reden voor een geïntegreerde band tussen Veto en LOKO. Hij zorgt ervoor dat Veto zich achter het project schaaft van een maatschappelijke beweging met een aanzienlijke staat van dienst: een visioen van ontvoogding en vooruitgang, waarin democratisch onderwijs hand in hand gaat met een

democratische samenleving. Als Veto deze doelstellingen tot de zijne maakt dan verworft zijn journalistiek experiment een legitimatie en een diepgang die de rest van de Belgische pers node ontbeert.

Veto moet ook het onafhankelijke blad van LOKO zijn. Onafhankelijk betekent niet onverschillig, nog minder oppositioneel en al helemaal niet vijandig. Veto moet kritisch zijn zonder genadeloos te zijn, tegendraads zonder onhebbelijk, objectief zonder afstandelijk. Het moet niets *at face value* nemen, gezagsargumenten onderuit halen en de macht ontmaskeren, of die nu in de 's Meiersstraat, de Hallen of het Consciencegebouw huist. Zodoende is Veto, als geweten van LOKO, een onmisbaar onderdeel van haar *checks and balances*. Als Kringraad-voorzitter lag ik niet wakker van mijn Algemene Vergadering - die kon ik wel aan - maar wel van wat er op maandag in Veto zou staan. Veto droeg ertoe bij dat het despoetje, dat in elke Kringraad-voorzitter schuilt, binnen de lijntjes kleurde.

En wat brengt de toekomst? Ik sta niet te schreeuwen om hervormingen, veeleer om een mentaliteitswijziging. Als gezagvol en onafhankelijk blad heeft Veto pas kans op slagen als alle betrokkenen te goeder trouw hun rol spelen en de eigenheid en autonomie van de anderen respecteren. Concreet betekent dat drie dingen. Eén, communicatie. De raden en andere geledingen van LOKO houden Veto op de hoogte van wat ze doen en denken. Veto licht hen in over wat er wanneer op zijn pagina's zal verschijnen. Twee, loyaliteit. De raden en andere geledingen ondersteunen de rol die Veto binnen LOKO speelt en vallen het niet in het publiek af. Veto van zijn kant is op constructieve wijze kritisch en speelt altijd

Veto: de niet-reporters

Vorige week schreven enkele oud-medewerkers van Veto een stukje over de beste tijd van hun leven, of toch tenminste over hun tijd bij Veto.

Deze week laten we mensen aan het woord van organisaties waarmee de relatie niet altijd even optimaal was.

Maar naar aanleiding van onze dertigste verjaardag schreven ook studentenvertegenwoordiger Stephan Neetens en Schamper-hoofdredacteur Rien Emmery graag een stukje over Veto.

de bal, nooit de man. Drie, *at arm's length*. Binnen LOKO heerst de ethiek van de professionele relatie. De voorzitter van Sociale Raad gaat dus niet naar het Veto-weekend, die van Kringraad hangt niet rond tijdens de eindredactie, net zo min als de hoofdredacteur hun bureauvergaderingen opfleurt.

Als iedereen deze deugden in de praktijk brengt dan heeft Veto binnen LOKO een toekomst. Zolang niemand uit het oog verliest dat Veto's delicate evenwichtsoefening altijd tot spanning zal leiden. In die spanning schuilt zijn zwakte, maar ook zijn kracht. Herakleitos, de duistere filosoof uit Ephese, wist het al: "Oorlog is vader van alle dingen." Als gezagsargument kan dat tellen.

Stephan Neetens
Voorzitter LOKO-Kringraad 1999-2000

de kringwinkel

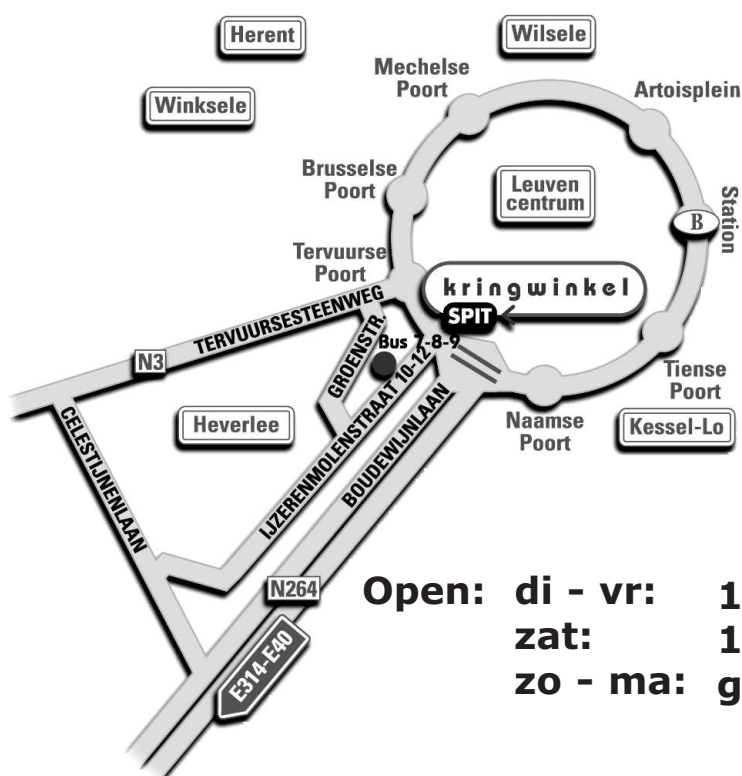

SPIT

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12 te Heverlee
Tel. 016 65 29 57 - web: www.spit.be

Open: di - vr: 10-18u
zat: 10-17u
zo - ma: gesloten

(advertentie)

WAT VINDEN DE GENTSE COLLEGA'S?

Schamper over 30 jaar (en een week) Veto

Ik heb de relatie tussen Schamper en Veto altijd al gezien als een afspiegeling van de verhoudingen tussen Forrester Creations en Spectra Fashions, de rivaliserende modehuizen in het existentialistische meesterwerk *The Bold And The Beautiful*. Net zoals de huismoeders over de hele wereld in afwachting van de begintune nippen van hun — naar alle waarschijnlijkheid — vijfde sherry die namiddag, kijken ook de Gentse en Leuvense studenten elke keer immers reikhalzend uit naar het verschijnen van hun favoriete studentenblad.

Net zoals de scabreuze belevenissen van Ridge Forrester en Sally Spectra hoge kijkcijfers halen, worden ook de kleine en grote schandaaltjes aan de universiteiten door onze lezers het best gesmaakt. En net zoals beide modehuizen eeuwige rivalen zullen zijn, heerst er ook tussen Schamper en Veto een gezonde competitie. Een competitie die ons enkel scherp houdt en die eigenlijk een diep respect verhult. Delen we immers niet hetzelfde lot? Voeren we immers niet dezelfde strijd? Drinken we immers niet dezelfde schandalige hoeveelheden bier om ons recht te houden tijdens een nachtje lay-outen? Slechts gewapend met druksubsidies en eMacs houden we nu al decennialang op onze eigen manier profen, rectoren — ja zelfs ministers in het gareel.

Schamper en Veto hebben vanzelfsprekend ook hun verschillen, zowel vormelijk als inhoudelijk, vaak historisch gegroeid. Het typische krantenuiterlijk en journalistieke sérieux van Veto tegenover

de magazinevorm en vaak schalkse toon van Schamper - om maar iets te noemen. Ach, je zal evenmin ooit een Forrester met het venijn of het kapsel van Sally Spectra zien. En dat is maar goed ook.

Net zoals vele acteurs in *The Bold And The Beautiful* om de paar jaar vervangen worden, hun personages "plastische chirurgie" ondergaan of uit de serie worden geschreven, werken Schamper en Veto met een steeds wisselend personeelsbestand. Soms zijn er zelfs overlopers op te merken, snoodaards die van universiteit en dus ook van studentenblad wisselen. In elk geval bladeren we op beide redacties waarschijnlijk even aandachtig in de nieuwste "catalogussen", wanneer die in de bus vallen.

Laat ik even uit deze analogie stappen om Veto en zijn huidige redactie, vanwege de onze, hartelijk te feliciteren met hun dertigste verjaardag. Moge Veto nog lang door de handen van de Leuvense studenten gaan en rector Oosterlinck en zijn opvolgers op de zenuwen werken.

Met andere woorden: nog vele succesvolle wintercollecties.

Rien Emmery
Hoofdredacteur Schamper

“Onze parlementaire democratie is een mager beestje”

Studenten zoals uw dienaar die nog het genot hebben gekend les te volgen bij professor politologie Wilfried Dewachter, zijn vertrouwd met zijn stokpaardje: “België is weinig democratisch en nog minder parlementair.” Trouw aan zijn gekende provocerende stijl fileerde hij grondig ons politieke bestel.

Herman Loos

Dinsdag 9 november was volgens enkele verlichte geesten een hoogdag voor onze democratie. Het Vlaams Blok was verslagen en het land gered. Een ideale dag voor professor Dewachter om deze illusie klaar en duidelijk van tafel te vegen: “Het gaat slecht met onze parlementaire democratie.” De eerlijkheid gebiedt ons te zeggen, we hebben het voor Dewachter. Aan geen andere prof schonken wij wekelijks onze geliefde vrijdagochtend.

“Onze Grondwet is zeer zwak van kwaliteit,” valt prof Dewachter met de deur in huis. “Ze is overladen met vervreemdende wensdromen, onzinnige bepalingen en slecht taalgebruik. Bovendien geeft ze de huidige machtsverhoudingen niet in het minste weer.” Lezen wij in de Grondwet niet: de Koning benoemt en ontslaat zijn ministers? *Dieu Spitaels* wist wel beter: “Ik en ik alleen beslis over mijn ministers.” Ook bij de Vlaamse socialistische partij wordt tegenwoordig overigens deze indruk gewekt. “Twee van de meest democratische beslissingen in onze politieke geschiedenis”, aldus Dewachter, “waren flagrant ongrondwettelijk. In 1919 voerde men zo het enkelvoudig stemrecht voor mannen in, tussen 1950 en 1971 werkte men aan het kader van Europese integratie.”

Schaapjes

De rol van het parlement in ons politieke bestel mag ronduit beschamend genoemd worden. Slechts 15 procent van de aangenomen wetten ontstaat uit parlementair initiatief. De rest gaat uit van de regering, tot nader order nog steeds de uitvoerende en niet de wetgevende macht. Bovendien worden zowat alle amendementen van de regering goedgekeurd, tegenover nauwelijks een achtste van de parlementaire. In het schema van de machtigste personen in ons land staat de parlementaire ver onderaan, nauwelijks boven de gemiddelde Veto-medewerker.

“Hoeveel opvolgers heeft Guy Verhofstadt momenteel? Het zijn er vier!” geeft prof Dewachter meteen het antwoord. “Dat zijn vier schaaapjes die door de goede herder worden geleid.” In het Vlaams Parlement, verkozen op 13 juni, is reeds meer dan een vijfde van de gekozenen vervangen, in de federale Kamer een derde. Ook tussen de regeringen wordt feestelijk ‘gestoelendans’, staatssecretarissen komen en gaan sneller dan de modale deur-aan-deur stofzuigerverkoper. “Ik denk dat partijvoorzitters stiekem dromen van één globale verkiezing om de vijf jaar om dan verkiezingstechnologen hun gang te laten gaan en het aantal pionnetjes per partij te verdelen, liefst in eigen voordeel.” Democratie? *Forget it.*

De Belgische politiek heeft schrik van democratie, dat is het probleem. De verweerde kiezer heeft nauwelijks nog iets te zeggen, er wordt beslist in *smoke-filled rooms*, de achterkamers van onze federale politiek. Een simpel dossier als de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde heeft slechts een eenvoudige parlementaire meerderheid nodig, maar wordt

door onze premier afgedaan als ‘een dictaat van één Gemeenschap.’ Voor alle communautair gevoelige dossiers wordt een zware prijs betaald, zoniet valt de regering. Het werd de laatste maanden pijnlijk duidelijk dat ons federale model zich totaal heeft vast gereden. Dewachter is formeel: “De grendels die men op ons federale bestel heeft gezet, worden voortdurend misbruikt. Men moet de pariteit in de federale regering afschaffen en de democratische meerderheden op alle niveaus hun rol laten spelen.”

Onwetenden

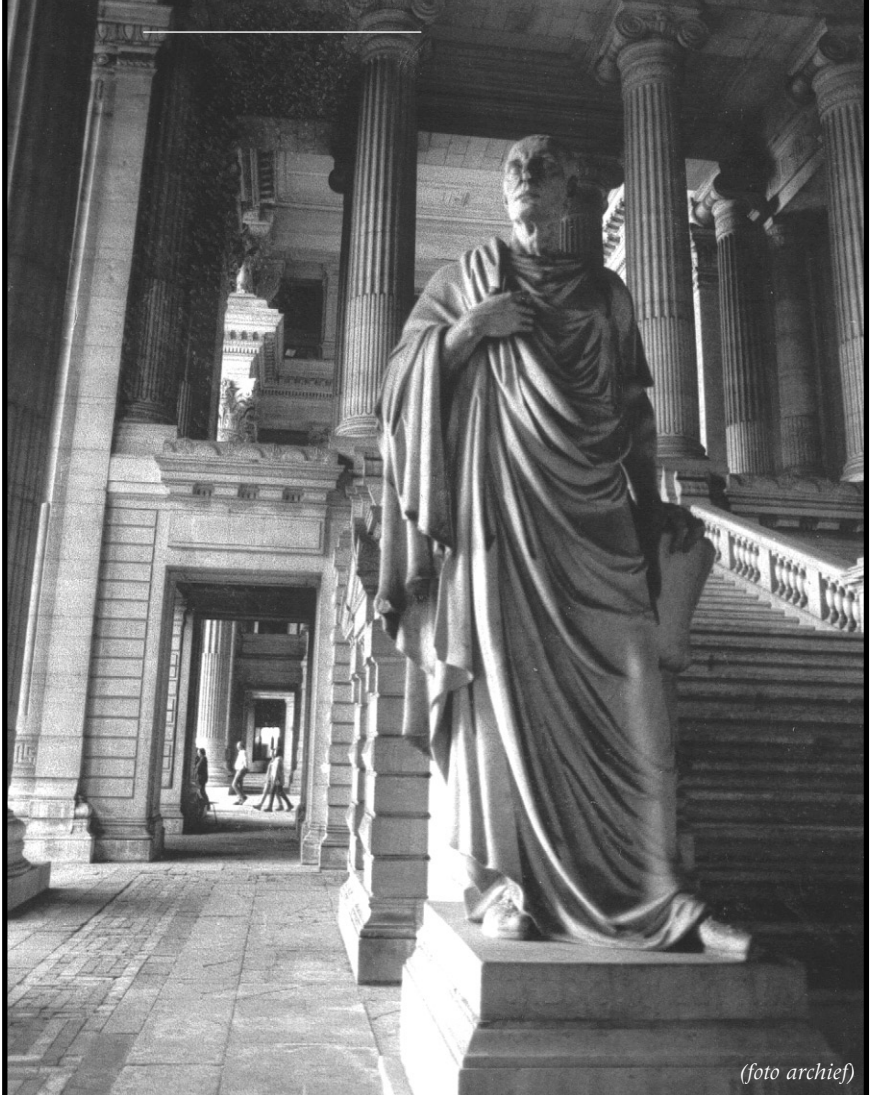
Het afwijzen van bindende referenda valt in dezelfde zin te begrijpen. Onze politiek durft simpelweg de mensen niet te laten beslissen, in tegenstelling tot andere landen, die belangrijke Europese maatregelen aan het oordeel van de burger lieten. De Zweedse bevolking mocht zich uitspreken tegen de euro, zeer tegen de zin van het politieke establishment. Het Franse volk sprak zich uit voor ratificatie van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Het Belgische volk wordt nooit iets gevraagd, omdat het stokken in de wielen van de politieke stuurlied zou kunnen steken. “Waarom zouden wij geen referendum over de Europese Grondwet houden?” vraagt Dewachter zich af. In andere landen gebeurt het, wij laten het over aan een vleugellam parlement, stevig gekooid door partijdiscipline.

“Politieke partijen zijn in een democratie onmisbaar. Maar ze mogen niet over hun capaciteiten springen zoals nu gebeurt. Ik raad iedereen aan een keer een partijcongres bij te wonen om te zien hoe strak de teugels worden gehouden.” De PS is momenteel de grootste partij van het land met bijna drieduizend mandatarissen over de verschillende niveaus. Elke stap van deze volksvertegenwoordigers wordt nauwlettend geregisseerd door Elio Di Rupo, de ongekroonde koning zonder erfopvolging. Wie uit de pas

loopt, wordt onmiddellijk teruggelaten. Het wordt stilaan tijd dat wij, brave burgers, ons afvragen wie er nu eigenlijk vertegenwoordigd is en op welke manier dit gebeurt. “Maar professor, hoe voelt u zich dan in het stemhokje met al deze kennis in het achterhoofd?” Dewachter is een scherp wetenschapper, maar zeker geen cynicus. “Ik heb niet het gevoel veel macht te hebben als kiezer, maar ik zal het *om den drommel* niet opgeven.” In landen waar geen stemplicht heerst, is bij de afgelopen Europese verkiezingen nauwelijks een derde van de kiezers opgedaagd. Wat is dan het mandaat van een verkozen waard? Het Europese parlement leeft niet onder de mensen, hoewel het ons leven voor een stuk bepaalt. Zeker, met de stemplicht trek je ook voor de helft politiek onwetenden aan, maar Dewachter is niet de man om de kiezer te minachten. “Uiteindelijk maakt ieder toch zijn eigen selectie om een stem uit te brengen. Dat is democratie.”

“Ik zou aan de nieuwe rector voorstellen de semesterexamens vanaf derde bac weg te laten”

“Onze Grondwet is zeer zwak van kwaliteit”

(foto archief)

Wakker

Ten slotte wil Dewachter zich richten tot de aanwezige studenten. “Jullie zijn of worden allemaal licentiaat? Blijf nog maar even vasthouden aan die titel.” Het verschil in niveau binnen het Europese hoger onderwijs is zeer groot. Dankzij het vrij verkeer van werknemers binnen de Europese Unie zal een werkgever wettelijk verplicht kunnen worden een duistere Albanese master aan te nemen, hoewel diens capaciteiten geen zekerheid zijn. Er zullen dus *trukken van de voor* toegepast worden, zoals een openbaar examen met vragen aangepast aan de voorkeurskandidaat, onder het mom van een open arbeidsmarkt.

“Onze rector zal het niet graag horen, maar *Harvard aan de Dijle* is een illusie. Ik begrijp ook niet waarom studentenvertegenwoordigers geen referendum aangaande de semesterexamens hebben aangevraagd. Ik zou binnen enkele maanden aan de nieuwe rector vragen om de semesterexamens af te schaffen, tenzij misschien voor de eerste twee jaren. Het activisme onder studenten is echter fel afgenomen onder druk van een groeiende maatschappelijke complexiteit. Het zal wel nostalgisch klinken, maar ik vind dat de huidige studentengeneratie opnieuw mensen moet wakker schudden.” Het mag duidelijk zijn, de toekomst is aan ons. Maar vanavond even niet, we moeten tegen morgen nog een paper schrijven.

VRAAG VAN DE WEEK

Waarom spreuwenkolonie op Hogeschoolplein?

Elke week zoekt de redactie naar het antwoord op prangende vragen die iedere student zich wel eens stelt tijdens zijn carrière in Leuven. Die vragen kunnen zowel van kritische, informatieve als praktische aard zijn. Deze week vroegen we ons af waarom er een spreuwenkolonie gevestigd is in de bomen van het Hogeschoolplein.

Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is, maar waarom moeten de vermeende spreuwen net op het Hogeschoolplein hun aria's fluiten?

“Het zijn inderdaad spreuwen, dat is zeker”, zegt Kelle Moreau van het laboratorium voor aquatische ecologie van de K.U.Leuven. “Ik werk al een aantal jaren in de Deberiotstraat en wandel dagelijks voorbij het Hogeschoolplein. Als je onder de bomen wandelt, is het risico groot dat je beladen wordt met uitwerpselen.”

“In het broedseizoen (in de late lente, vroege zomer) vormen spreuwen territoria per koppel en jagen mekaar weg. Wanneer het broedseizoen voorbij is en de jongen zijn geboren, concentreren de vogels zich wel iedere avond op zogenaamde slaappleatsen.

Deze samenscholingen van enkele duizenden spreuwen gebeuren bijvoorbeeld in klimophagen en rietvelden, ook in stedelijk gebied. De spreuw is immers een cultuurvogel. Dit wil zeggen dat zij profiteert van aanplantingen van de mens, zoals parken en hagen in steden of dorpen,” zegt Moreau.

Waarom zitten de spreuwen net hier op het Hogeschoolplein, op vogelvlucht van onze redactie? Kunnen ze niet op het Hooverplein samentroepen? “Het is een combinatie van de locatie die ideaal is om met veel vogels op een kluitje te zitten, de rust die er heerst, de verlichting de hele nacht door en het stedelijke

microklimaat. In steden is het toch altijd enkele gradjes warmer dan op het platteland,” aldus Moreau.

De spreuwen blijken niet alleen het Hogeschoolplein te terroriseren, maar maken zo nu en dan een uitstapje naar meer kunstzinnigere bomen zoals het gotische stadhuis. Moreau: “Twee jaar geleden hebben die spreuwen het geniale idee gekregen om op het stadhuis te overnachten, toen het net gezandstraald was. Dat kon natuurlijk niet. Met luide knallen van springstof of iets dergelijks hebben ze toen de spreuwen weggejaagd.”

(cvm)

Status quo

In een hernieuwde vraag aan de K.U.Leuven verwijst iedereen naar de studentendecaan, die de lokalen toekent. Op zijn bureau verandert er voorlopig niets: 'afwachten', 'voorlopig' en 'waakzaam' zijn er de kernwoorden.

Veto: Vorig jaar heerste er al discussie op uw departement. Wat als de NSV opnieuw een lokaal in het Pedagogisch Instituut aanvraagt?

Marc Depaep: (momenteel voorzitter van de subfaculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen aan de Kulak): «Mijn mening doet er momenteel niet meer toe, vermits ik geen departementsvoorzitter meer ben. Maar het klopt inderdaad dat de discussie vorig jaar leefde op het departement en de decaan heeft er toen met ons akkoord bij de centrale verantwoordelijken op aangedrongen om de activiteiten elders te organiseren. Voor meer informatie moet je bij de decaan of de nieuwe departementsvoorzitter zijn.»

Veto: Wat als de NSV een lokaal in het Pedagogisch Instituut aanvraagt?

Jan Van Damme: (huidig departementsvoorzitter) «Dan zou ik me uiteraard informeren en als blijkt dat het om een racistische organisatie gaat, dan zou ik vanzelfsprekend negatief antwoorden. De lokalen zitten echter in een pool die departementen en faculteiten overstijgt. De kans is groot dat die vraag niet aan mij gesteld zal worden.»

Veto: Wat is de houding van de universiteit tegenover de NSV nu het Vlaams Blok veroordeeld is?

Karel D'huyvetters: (medewerker van de 'overstijgende' studentendecaan) «We hebben er eigenlijk nog niet over gesproken. Het blijft sowieso afwachten wat het Blok nu zal doen. Als zij hun programma aanpassen, dan zullen we elke aanvraag van het Blok of een aan het Blok gelinkte vereniging opnieuw bekijken. Als die nieuwe principesverklaring niet verboden wordt, dan hebben we geen rechtsgrond om ze te weigeren.»

Veto: En zolang er niets verandert?

D'huyvetters: «We wachten de reactie van het gerecht en de politieke partijen af. Als het Blok niet genoeg wijzigt en ze opnieuw veroordeeld worden, dan zullen ook wij ons uitspreken.»

Veto: Hoe zal de unie zich dan uitspreken?

D'huyvetters: «Dan zullen wij het Vlaams Blok en de daarmee verbonden verenigingen aan de universiteit verbieden.»

Veto: En wat gebeurt er in de tussenperiode?

D'huyvetters: «Voorlopig kunnen we niets doen. We moeten wel waakzaam zijn en erop toekijken dat de veranderingen die doorgevoerd worden niet

MARC SPRUYT OVER DE NSV EN HET BLOK:

"Twee takken aan dezelfde boom"

Met boeken als 'Wat het Vlaams Blok verzwijgt' en zijn weblog blokwatch.be geldt Marc Spruyt als dé kenner van extreem-rechts in Vlaanderen. Wie anders dan Spruyt konden we vragen zijn licht over de NSV te laten schijnen?

Veto: Hoe ziet u de relatie tussen de NSV en het Blok?

Marc Spruyt: «De NSV zal zich nooit openlijk met het Vlaams Blok associëren. Het behoort tot de bedrijfspolitiek van de NSV om te doen alsof ze onafhankelijk zijn. Maar er is zeker een band tussen beide. Zowel de NSV als het Vlaams Blok behoren tot één en dezelfde politieke familie. Het zijn twee takken aan dezelfde boom.»

«Het is ook niet zo dat iedere NSV'er een Vlaams Blokker is, hoewel het Blok qua aanhang het sterkst vertegenwoordigd is. Het zijn eerder uitzonderlingen die niet tot het Vlaams Blok behoren. Neem nu de huidige NSV-voorzitter, Jürgen Branckaert (zie interview onderaan deze pagina). Die heeft een interessant verleden. Hij was tot 2002 jongerenvoorzitter van het Vlaams Blok, maar is opgestapt omdat er te weinig ruimte voor kritiek was.»

Gemaskerd

«Er is kortom een lange lijst van mensen die lid zijn geweest van de NSV en die nu een rol spelen binnen het Blok. Dan bedoel ik niet alleen parlementariërs, want je moet ook op andere niveaus binnen de partij kijken.»

Veto: Kan je de NSV racistisch noemen?

Spruyt: «Wel, de NSV heeft niet zo lang geleden een nieuwe politieke beginselverklaring opgesteld. Die tekst is bijna een exacte kopie van de grondbeginselen van het Vlaams Blok. Dat verraste mij wel een beetje, want het Blok heeft daar intussen afscheid van genomen. Het enige wat daar niet instaat is een standpunt over vreemdelingen. Zulke standpunten nemen zij nooit expliciet op. De beginselverklaring bevat wel een regel die stelt dat de staat met de cultuurgemeenschap samenvalt.»

Veto: Kan je stellen dat de NSV gevaarlijk is?

Spruyt: «Ze evolueren natuurlijk mee met

de algemene tendens en dat is iets waar het Blok sterk op toekijkt. Bewegingen die in de marge van het Blok aanwezig zijn, mogen niets ondernemen wat schadelijk is voor het Blok zelf. Er zijn in het verleden al oproepen van het Blok geweest om kalm te blijven.»

«Maar of de tijd van Filip Dewinter en Rob Verreycken terugkomt, weet ik niet. Toen liepen ze nog gemaskerd rond en waren er soms gewelddadige incidenten. Het hangt natuurlijk samen met het soort mensen dat er in de NSV zit. Ik ben er wel van overtuigd dat de bereidheid om tot geweld over te gaan redelijk groot is onder NSV-leden.»

Familie

Veto: Heeft het Blok eigenlijk nood aan de NSV?

Spruyt: «Als je het een beetje historisch bekijkt, heeft het Blok altijd moeite gehad om onder jongeren te recrutereren. Dat is ook de reden waarom Dewinter indertijd de Vlaams Blok Jongeren heeft opgericht. De NSV vervult mee de rol om jongeren tijdens hun studietijd actief te houden.»

Veto: Hoe zal de NSV zich tot het nieuwe Vlaams Belang verhouden?

Spruyt: «Op dezelfde manier als nu. Ze ontkennen dat ze er een onderdeel van zijn en strikt genomen hebben ze ook gelijk. Ze zijn geen onderdeel van de partij Vlaams Blok, maar wel van de familie Vlaams Blok. Dat is een nuttig onderscheid. Ze behoren niet volgens de letter tot het Vlaams Blok, maar wel volgens de geest.»

Joris Beckers, Laurens De Koster & Wim Gemoets

foto's: archief

De jonge Filip Dewinter in actie >

INTERVIEW MET JÜRGEN BRANCKAERT, NSV-VOORZITTER

Lint, pet, vorming en betoging

Het lijkt geen twijfel dat de NSV een omstreden vereniging is. Maar wat is er nu precies waar van haar reputatie? Zijn haar leden extreem-rechtse zware jongens of brave studenten die een onschuldig lint dragen? We vroegen het aan Jürgen Branckaert, de voorzitter van NSV-nationaal.

Veto: Wat voor een vereniging is de NSV?

Jürgen Branckaert: «De NSV is geen zuiver politieke studentenvereniging, maar een traditionele studentenvereniging zoals het KVHV. We hebben wel een Vlaams-nationalistische en laat ons zeggen rechtse inslag in onze politieke standpuntbepaling. Wij doen dus enerzijds aan traditionele studentikoze activiteiten, maar anderzijds ook aan politieke vorming en actie.»

Veto: Wat houden die activiteiten precies in?

Branckaert: «Onze vormingsavonden draaien rond een bepaald thema, zoals de toetreding van Turkije tot de Europese Unie. Een spreker, vaak een professor, geeft zijn mening over het onderwerp op een vrij academisch niveau. Onze acties beslaan onder andere de nationale betoging en een Rodenbach-herdenking.»

Veto: Bij welke politieke partij leunt de NSV het dichtst aan?

Branckaert: «We worden altijd in de hoek geduwd van het Vlaams Blok, ook door het engagement van vele oud-leden, maar wij laten iedereen vrij in zijn politieke keuze. Er zijn wellicht heel wat NSV'ers

die op het Vlaams Blok zullen stemmen, maar je hebt er ook die op NVA of CD&V stemmen. Je kunt ons dus zeker niet vergelijken met bijvoorbeeld CDS of LVSU.»

«Ik denk dat het niet aan de NSV is om een officiële relatie met een bepaalde politieke partij te hebben. Wij hebben altijd op onze onafhankelijkheid gestaan en zullen die steeds bewaren. Individuele leden laten we natuurlijk altijd vrij om daarin actief te zijn of om hun eigen standpunten te hebben, maar als NSV is dat niet aan de orde.»

Vijandbeelden

Veto: Er zijn toch bepaalde banden tussen de NSV en het Vlaams Blok?

Branckaert: «Dat is inderdaad zo, maar nogmaals: dat zijn individuele en geen institutionele banden. De Vlaamse Beweging is een hechte groep, waarbij vele mensen zowel in de partijpolitieke als de niet-partijpolitieke Vlaamse Beweging actief zijn. Ik ben zelf ook bij het Vlaams Blok geweest, maar ik heb binnen de NSV altijd de strikte scheiding met de politiek voorgestaan.»

Veto: De NSV heeft een vrij gewelddadige geschiedenis...

Branckaert: «In het verleden zijn er inderdaad incidenten geweest, maar ik denk dat dat veel te maken had met de tijdgeest van de jaren 70 en 80, waar er sterke vijandbeelden heersten tussen bepaalde groepen. Sinds de jaren 90 is dat grotendeels verdwenen. Nu is er in de NSV een duidelijke consensus tegen geweld en ook tegen racisme.»

28 JAAR NSV

Een overzicht

Extreem-rechts, racistisch en gewelddadig. Die epithetons blijven waarschijnlijk nog een tijdje aan de NSV verbonden. Reden te meer dus om eens na te gaan vanwaar ze eigenlijk komen. Een kort historisch overzicht.

Het mag dan wel wat vreemd in de oren klinken, maar net zoals bij de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) liggen de wortels van de NSV in het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV). Zo richt Edwin Truyens in 1973 de Antwerpse afdeling van het Verbond op. Truyens wil meteen een radicaal(-Vlaamse) richting uitgaan, maar heel wat leden willen zo'n koers niet volgen en verkiezen een meer gematigde opstelling. Die wreveltjes escaleren al snel in een openlijk conflict, waarbij twee groepen tegenover elkaar komen te staan. Enerzijds de groep rond Truyens, anderzijds eentje rond Bart Vandermoeren. Twee tegengestelde groepen die beide aanspraak maken op de titel KVHV-Antwerpen, dat werkt natuurlijk niet. Daarom moet de nationale koepel als scheidsrechter optreden. KVHV-

K.U.Leuven

De Vlaams Blok systematisch aanzet tot discriminatie, die ruim vier jaar duurde afgelopen — een na gesproken. Ondertussen stelt zich echter in lokalen toekennen aan de Nationalistische die wel heel nauwe contacten met het Vlaams

as het antwoord van studentendecaan Dirk Van Gerven, in geval van een veroordeling van de Blok-vzw's haar 21 april zou het Hof van Beroep van Gent immers een

loquium rond studentikozeiteit organiseerde en daarvoor gen had. Toch hadden de Actief Linkse Studenten (ALS) ng van de openbare orde ontstond, had Van Gerven de De K.U.Leuven stelt immers geen lokalen ter beschikking enlijke politiemacht erop toezien dat de NSV'ers veilig en chermer van de open-debatcultuur het tot nu toe wilde. or het Gentse Hof naar Cassatie trok om beroep aan te versiteit. Met de bevestiging van de uitspraak ten gronde cieel een racistische en discriminerende partij. Daarmee ichte van de NSV verandert opnieuw actueel. Zo sturen vember naar de rector willen stappen om de toekenning

De lijst van links

“De NSV! is een partijpolitiek onafhankelijke studentenvereniging die op geweldloze wijze ijvert voor de realisatie van het hier verder beschreven politiek programma,” dat staat te lezen in de ‘Politieke Beginselverklaring’ van de NSV. Eén en ander doet daar echter ernstig aan twifelen. Eén en ander op een rijtje gezet.

- De grootste en meteen ook duidelijkste relatie tussen de NSV en het Vlaams Blok ligt in de grote doorstroming van NSV'ers naar het Blok. De lijst van Blokkers die ooit in de NSV actief geweest zijn, lijkt oneindig lang. Ook als men zich tot de leden van de parlementen beperkt, blijkt dit. Het Blok heeft vertegenwoordigers in Kamer en Senaat, het Vlaams Parlement, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en het Europees Parlement. Minstens 43 procent van de Blok-zitjes worden er ingenomen door mensen met een NSV-verleden. Daarbij moet men ermee rekening houden dat een deel van deze vertegenwoordigers studeerde voor de NSV bestond (Fredy Van Gaever, ...), pas later ‘aangetrokken’ werd (Jurgen Verstrepen, ...) of gewoonweg niet studeerde (Wim Verreycken, ...). Laten we deze groepen buiten beschouwing, dan zat meer dan de helft van de Blokkers-met-mandaat bij de NSV. De bekendste ex-NSV'ers zijn waarschijnlijk Filip Dewinter, Frank Vanhecke en Filip De Man. Rob ‘Klop’ Verreycken kreeg trouwens zijn bijnaam bij de NSV.

Ook de twee laatste nationale voorzitters van de NSV hebben een Blokverleden, of -heden. Jürgen Brancaert, de huidige ‘senior seniorum’, was twee jaar lang voorzitter van de Vlaams Blok Jongeren, maar vertrok daar uiteindelijk met slaande deuren (zie ook “Twee takken aan dezelfde boom”). Terwijl Brancaert nu niet langer deel uitmaakt van het Blok doet zijn voorganger bij de NSV dat wel. Hans Verreyt is sinds kort de nieuwe Jongerenvoorzitter en was zelfs kandidaat voor het Blok bij de jongste Vlaamse verkiezingen. Maar Verreyts engagement bestaat al langer dan vandaag. Zo werkt

Verreyt al jaren op de DTP-dienst van het Vlaams Blok en gaf hij de verschillende publicaties dus mee vorm. Ook op het net is hij enorm actief. Zo creëerde hij naast zijn eigen webstek ook die van Filip Dewinter.

- De Vlaams Blok Jongeren ronselen intern stevast voor de nationale betogingen van de NSV. Dat doen ze voornamelijk via hun blad *Vrij Vlaanderen*. Ook voor de betoging van dit jaar, in Gent, wordt er intern onder de Vlaams Blok Jongeren gemobiliseerd. Naast de jaarlijkse betoging — waarop volgens *De Morgen* vorig jaar Filip Dewinter figureerde — verschijnt de NSV nog op een andere manier in *Vrij Vlaanderen*. Zo adverteerde de NSV enkele jaren geleden nog met de vragen en het logische antwoord: “Drink je graag een frisse pint? Zin in Actie, Vorming en Studentikozeiteit? Sluit dan aan bij de NSV!”

En, ten slotte, wat kondigt Vlaams Blok Deurne op zijn webstek als een van “onze acties” aan? Het NSV-kopstukdebat, begin deze maand georganiseerd in een aula van een andere universiteit: de UAntwerpen.

- Nu en dan maakt een Blokmandataris — vaak Filip De Winter — een *slip of the tongue*. Zo stelt De Winter in de *Knack* van 4 mei 1988: “NSV, NJSV (de scholierenversie van de NSV, red.) en Vlaams Blok, dat is toch één familie.” Enkele jaren later herhaalt hij in *Vrij Vlaanderen* dat de NSV dient als wachtkamer voor het Vlaams Blok: “De oprichting van VBJ (Vlaams Blok Jongeren, red.) kaderde in de operatie ‘verjonging’ die Karel Dillen op gang had gebracht. Karel wou de partij een nieuw elan geven en mikte daarvoor op nogal wat jongeren die afkomstig waren uit NSV-kringen.”

- Toch is het niet alleen het Blok dat zich met de NSV associeert. Zo nu en dan begaat ook de NSV die ‘fout’. Heel wat Vlaams Blokkers zonder NSV-verleden worden voorgedragen als ere-lid van de studentenvereniging. Zo dragen Anke Van Dermeersch en Johan Demol deze titels van de NSV-Gent. Tevens bevestigde Marc Spruyt (cfr. “Twee takken aan dezelfde boom”) dat de NSV dikwijls een standje heeft op Blok-bijeenkomsten. Het Vlaams Blok nodigt immers steeds ‘bevriende’ verenigingen uit. Uitnodigingen waar de NSV blijkaar graag op ingaat.

Niet minder frappant was het fotoverslag van de zomeruniversiteit van de Vlaams Blok Jongeren in de laatste *Vrij Vlaanderen*. Want wie ‘cantuste’ daar lustig mee, met lintje én pet? Jawel, een mooie schare NSV'ers.

Geheel terzijde: de liberale LVSJ ook niet, dus zij hebben ook geen recht op subsidies.

Toch wordt de NSV niet alleen gecontesteerd omwille van die ideeën. In de jaren 80 draaide de NSV haar hand ook niet om voor een vechtpartij meer of minder. Als voorbeeld wordt er dikwijls verwezen naar 7 maart 1984. Op die dag bezette de NSV met een gewelddadige raid het Stuc, dat toen nog in de Van Evenstraat huisde. Bart Germeyns, een student, liep daarbij een open beenbreuk op. Verschillende getuigen wezen de toenmalige NSV-preses Jurgen Ceder als dader aan. Ceder is vandaag Vlaams Blok-parlementslid. Ook Filip Dewinter was op die actie aanwezig.

VMO

De laatste jaren valt evenwel op dat de NSV — net als het Blok — wat *salonfähig* probeert te worden. Dat werkt immers drempelverlagend. Vooral de Leuvense afdeling wil zich daarbij profileren als de ware beschermheer van de traditionele studentikozeiteit, met de nadruk op Vlaams-nationalisme. Toch wil die verzachting niet zeggen dat de NSV alle bruggen met het verleden opblaast. Door haar jaarlijkse betoging — de aanleiding is niet altijd even relevant —, colloquia, acties of haar aanwezigheid *tout court*, blijft de NSV in de schijnwerpers staan. Terwijl de NSV-Leuven iemand als Oliver Harf — vertegenwoordiger van

de Duitse *Burschenschaften* én gemeenteraadslid in Aken voor de bijna verboden extreemrechtse *Nationale Partei Deutschlands* — uitnodigt, bestormt de Gentse afdeling het gebouw van de studentenvertegenwoordiging en organiseert het een VMO-vormingsavond (*de Vlaamse Militanten Orde werd in 1983 verboden, red.*). De NSV is tegelijk voorstander van gehele amnestie, waarbij Vlaams-radicalen iconen en collaborateurs als Staf De Clercq en Irma Laplasse gevierd worden.

De aanwezigheid van de NSV aan de K.U.Leuven blijft dan ook ter discussie staan. Dat komt niet alleen door de extreemrechtse en gewelddadige geschiedenis die de NSV met zich meedraagt, maar ook door de organisaties waarmee de NSV zich verbindt. Hoewel de NSV officieel partijonafhankelijk is, wordt ze in één adem met het Vlaams Blok genoemd. De NSV werkt verder samen met verenigingen als het Taal Aktie Komitee (TAK) en Voorpost van ex-VMO'er Luc Vermeulen. Officieel hebben die verenigingen ook niks met het Blok te maken, maar Vermeulen staat wel op de loonlijst van het Blok. En nu het Blok veroordeeld is, zal dat wellicht weer leiden tot verhitte discussies.

NSV'ers met op de achtergrond Filip Dewinter en senator Wim Verreycken

REDACTIONEEL

K.U.Leuven steunt racisme

De K in K.U.Leuven staat alvast niet voor ‘konsekwent’. Sinds vorige dinsdag is het Vlaams Blok officieel racistisch. In vroegere tijden schermde de K.U.Leuven graag met het argument dat de partij officieel niets misdeed en dat de universiteit dus ook niets kon ondernemen, als de officieuze jongerenvereniging van het Blok een lokaal aanvraag. Toch hoorde je toen niemand twifelen aan het feit dat het Vlaams Blok racistisch is. Maar ja, dat moet officieel zijn, weet je wel, anders staat een universiteit zozegd machteloos.

Nu het wél veroordeeld is, staan we blijkbaar nog steeds even machteloos. De light-versie zou niet meer racistisch zijn binnenkort, en dus kan — wil? — de universiteit nog steeds niets ondernemen. Vroeger moest de K.U.Leuven het Vlaams Blok steunen, omdat het weliswaar schuldig was, maar niet veroordeeld, en nu moet de K.U.Leuven het Vlaams Blok steunen, omdat het weliswaar veroordeeld is, maar niet meer schuldig?

In feite heeft de K.U.Leuven niet eens dure arresten of officiële vonnissen nodig om de NSV uit haar lokalen te houden. De universiteit is de verhuur aan niemand verplicht en mag zelf standpunten innemen. In principe is de grote kans op incidenten als de NSV een lokaal krijgt al genoeg om het niet te verhuren. In andere universiteiten worden LAN-parties met gewelddadige computerspelletjes verboden, omdat ze maatschappelijk niet verantwoord zijn. Maar aan de K.U.Leuven kan een extreem-rechtse studentenorganisatie probleemloos onderdak vinden voor een debat over de toetreding van Turkije tot de Europese Unie, waar ook nog eens een Blok-kopstuk komt spreken.

Als de universiteit echt met de problematiek begaan was, had de NSV nooit een lokaal gekregen. Elk excuus van het rectoraat is een excuus uit luiheid, lafheid of racisme. Een blinde ziet de overduidelijke banden tussen de racistische partij en haar feitelijke studentenvereniging. Een minimum aan geestelijke vermogens — waarvan we toch mogen veronderstellen dat de heren die onze instelling besturen erover beschikken — volstaan om dat in te zien, en dan ook de enige correcte conclusie te trekken: de NSV kan niet in gebouwen van onze Alma Mater. Dat de K.U.Leuven nog steeds laat betijen is even onbegrijpelijk als schandelijk, des te meer omdat ze er flagrant haar eigen opdrachtsverklaring mee schendt. De K in K.U.Leuven staat intussen blijkbaar ook niet meer voor ‘katholiek’.

de redactie

Schachten als kanonnenvoer

Zat u ook deze morgen op de bus in een walm van look en andere minder aangename substanties? Nee, er is geen kebabzaak uitgebrand of frituur ontploft. Hoogstwaarschijnlijk onderging de persoon naast u de vorige avond de ultieme inleiding tot het studentenleven: de doop. En neemt u maar van ons aan, geen shampoo of schuurmiddel is opgewassen tegen de allesdoorringende kracht van een lookbad.

Tom Van Breussegem

We zitten weer volop in de tijd van de studentendopen. Het tijdperk waar een doop zonder kleerscheuren overleven een echte opdracht was, is voorbij. Niet enkel politieke partijen moeten af en toe de scherpe kantjes er af veilen, ook studentenverenigingen doen dat. Veelal beperkt men zich tot de vuile doop, zoals dat onderdeel vroeger aangeduid werd. Nee, schachten, daar wordt thans met zorg mee omgesprongen, ze zijn niet meer het kanonnenvoer waar ze tot voor enkele jaren voor doorgingen.

Desalniettemin zijn het kruipen door en ingesmeerd worden met substanties, waar elk student de rest van het jaar met een boogje om heen loopt, nog steeds de favoriete opdrachten. Dan hebben we het

over de o zo geliefde paardenmest, maden en ander ongedierte. Maar als het om smerigheid gaat spannen de Gentse veeartsen de kroon. Daar worden de beklagenswaardige schachten in kadavers gestopt en in sommige gevallen zelfs opgesloten. De Brusselse VUB'ers gaan een stapje verder dan wat in Leuven doorgaans als *not done* wordt bestempeld. Elk jaar wordt daar van de kandidaat bieten een toneeltje verwacht. Niet zo erg... mochten ze hun theatrale exposé niet in hun nakie moeten opvoeren. Uiteraard worden enkel gedoopten op deze wel erg blote bedoening uitgenodigd.

Veet

Over studentendopen doen de meest waanzinnige verhalen de ronde. Maar af en toe wordt de ergste droom van de schachtenmeesters ook bewaarheid en loopt er

daadwerkelijk wat mis.

Twee jaar geleden kregen enkele Lierse schachten tijdens hun doop een papje in het gezicht gesmeerd. De verpleegsters in spe hadden echter beter moeten weten dan azijn, zout en enkele chemische producten te mengen. Een tiental studenten moest met brandwonden afgevoerd worden. Ook dit jaar liep een doop noodlottig af voor enkele studenten uit Sint-Katlijne-Waver. Tijdens hun doop werden hun private delen met een ontharingsmiddel bewerkt. Dat dit in principe slechts enkele minuten mag aangebracht blijven werd over het hoofd gezien, met alle gevolgen van dien. Drie studenten moesten het bekopen, een ervan liep zelfs derdegraads brandwonden op.

Daarnaast doen ook enkele verhalen de ronde, die over de jaren zijn uitgegroeid tot volwaardige *urban legends*. Zo zou in Gent er ooit een schacht vastgebonden zijn in het Citadelpark, het ontmoetingsplekje bij uitstek voor minder kuise figuren. De morgen erop bleek die meerdere malen verkracht te zijn. Dit verhaal doet al jaren de ronde en onder zo veel verschillende versies dat het al helemaal niet meer serieus genomen wordt.

Verontruste schachten kunnen we wel geruststellen: veel van deze doopverhalen mogen met een serieus korreltje zout genomen worden. Maar zet daarna uw sociaal leven gerust even op een lager pitje. Op die manier bespaar je je vriendenkring de walm die je de eerste dagen niet van je af zal kunnen schrobben.

(foto archief)

VERNEDERD OP DE VRG-DOOP

Doop doet leven

Leuven verandert. Frietkoten verdwijnen, een tien geeft recht op vakantie, je kotvrienden heten Kim, Ill en Yong... Het is nog slechts een kwestie van dagen eer de eerste fakbar belegde broodjes aan de man brengt. Gelukkig zijn er van die blijvers zoals Hubert Van de Vijvere (zie *Veto 2*), de Club Hesp en natuurlijk de jaarlijkse dopen.

Pieter Van Hoof

Enkel de eerstejaars die door brand of zelfspot zijn kot uit moet, treft men deze periode op de kouwelijke straat aan. Enkele van deze dakloze of masochistische studenten troffen we aan op de doop van het VRG. Bij onze aankomst hadden de advocaten van morgen net van een frisse duik in het parkvijvertje genoten om alles eens goed los te gooien.

Er werd gelukkig aan de kleine honger gedacht. Toot met choco, slagroom en voeding voor onze viervoeters stonden ondermeer op het menu. Ook eieren waren er te krijgen, al moest je hete mondholte er maar voor zorgen dat ze gebakken werden. Al deze snacks werden opgediend met sauzen, niet naar keuze. De studenten die er na dit eestijntje onder vervuiling te lijden hadden, werden door de doopmeesters verder geholpen. Ze werden voorzien van een rood kapje: een hoofddoek uit toiletpapier gekleurd met ketchup. Enkel na de garantie dat dit hoofddoek niet in brand zou worden gestoken lieten ze het hoofd gewillig balsemen.

Vervolgens kropen de schachten, gebruikmakend van al hun ledematen, richting Albatros. Daar aangekomen werden er twee meegenomen naar Fonske. Ze zongen: "We zijn gemeente schachten en we maken veel herrie, we zijn dan ook twee bronstige merrie-s". Dat gebeurde zowel in galop, draf als piaf. Daarvoor moesten zich — dat spreekt voor zich — excuseren bij de omstaanders. In de Albatros was het tijd voor échte vunzigheid. Balletjes in tomatensaus en eieren werden mond op mond doorgegeven en zo ook de braakneigingen.

Zieltjes

"Stieren, stieren, stieren, dat zijn wij," scandeerden de schachten hun goddelijke zending, als betrof het een nieuw geloof. Want gruwelijk is het wel, niet zozeer de te incasseren vernederingen, die neemt de schacht er met graagte bij. Wel de drijfveer van het doorsnee groentje dient van naderbij bekeken te worden. De motivatie ligt meer dan eens in een donker hoekje van deze vaak nog maagdelijke zieltjes. De ene wil het presidium in, om als hij later groot zal wezen misschien zelfs preses te worden. Een andere is louter op macht belust en wil zelf, in de hoedanigheid van doopmeester, het volgende jaar schachten vernederen.

Natuurlijk mogen we de goedlachse student niet uit het oog verliezen. Zij die zich halsoverkop in dit wilde avontuur storten, zij die vinden dat ze dit toch echt wel moeten hebben gedaan. Ach, waarschijnlijk vinden ze het gewoon "keineig", al zullen sommigen van "de max" gewagen

Dat deze doop heeft hen hoegenaamd niets heeft bijgeleerd, is waarschijnlijk te wijten aan de cantus achteraf. Anderzijds is een levensles verdrinken een levensles op zich. Iedereen had zich geamuseerd, de doopmeesters misschien wat meer dan hun slachtoffers. Ook de mikpunten van deze studentikoze terreur bleken na afloop vooral met een moe maar voldaan gevoel deze doop te verwerken. Vele van hen kijken al uit naar volgend jaar, wanneer zij beul van dienst zullen zijn. Gelukkig hebben ze een jaar de tijd om hun frustraties op te hopen en te kanaliseren naar een ultiem culminatiepunt: de doop van de nieuwe lichter. Aan alle schachten dus een jaar vol ellende en rampspoed toegewenst. En nu: op naar de volgende vernedering... Wij wensen alle jongens en meisjes heel veel succes met de proefexamens.

Een degoutant fijne dag

In bepaalde milieus heeft *dopen* wel eens een andere betekenis, maar wie het woord bij studenten in de mond neemt, krijgt meteen een reactie. Volgens sommigen is het het échte begin van je studentencarrière, volgens anderen een eenvoudig excuus om sadistische praktijken uit te voeren op arme nieuwelingen. De tegenstanders bedienen zich lustig van overal circulerende doemverhalen, zonder naar hun garantie van waarheid of vervaldatum te kijken. Wij gingen luisteren bij de presidia hoe dopen tegenwoordig verlopen en hoe kan worden toegezien op het goed gedrag en zeden.

Je hoort ze meestal al vanop een afstand komen: een bende scanderende ouderejaars in witte jassen, vergezeld van meestal kruipende jongelingen, besmeurd met eieren, bloem en veel look. Bepaalde plaatsen zijn dan ook best te vermijden, of juist aan te raden als je niets van de doop wil missen. De meeste kringen trekken resoluut het centrum in, hoewel hierop ook uitzonderingen zijn. Wina houdt zich tot 's avonds buiten de ring op.

'Hoe vettiger, hoe prettiger' wordt nog steeds hoog in het vaandel gedragen. Zo kent het VRG de 'restencrash'. De schachten worden in één hoek van de Albatros gedreven en krijgen, onder begeleiding van luide muziek, alle restanten van tijdens de dag over zich heen. "Dat duurt natuurlijk niet lang, maar het is de apotheose van de doop," aldus Barbara Van Speybroeck, preses van het VRG.

Wie zelf niet gedoopt is, mag meestal niet deelnemen aan de festiviteiten. Doopouders zijn gedoopten van het jaar ervoor en richten vaak doopgroepen op. Bij de Psychologische Kring organiseren zij de individuele opdrachten, terwijl de *echte* doop eenvormiger is. Bij hen zijn er zelfs (*over*)grootouders: zij gaan, samen met mensen van de kring, de doopgroepen af. Wanneer is niet geweten, dus kan je maar beter altijd braaf blijven.

Dat is één manier om controle te houden. Bij het VRG hopen ze dat studenten die dag in dag uit met rechten en plichten bezig zijn wel weten wat ze doen. Wie te ver gaat, doet trouwens niet meer mee. Bij de Psychologische Kring beroepen ze zich op 'gezond verstand'. Isaac Berwouts, preses van GEOS legt de verantwoordelijkheid bij de dopers zelf en legt hen enkele regels op, in de hoop om zo incidenten te vermijden. Bij Wina zijn de ergste uitspattingen "hier en daar een overgeefje" volgens schachtenmeester Bram Verbinnen. Hun doop is wel volledig alcoholvrij.

De nadruk ligt overal op het plezier van het dopen, niet op het vernederen, zo klinkt het bij de presidia. In de eerste plaats moet het leuk blijven en zoveel mogelijk mensen dopen is het hoofddoel. Of om het met de woorden van Bram Verbinnen te zeggen: "Het is een fijne dag waar de schachten degoutant vuil kunnen worden, abnormale dingen doen en eten en elkaar nog eens extra leren kennen. En daar zijn wij fier op!"

(hvj)

“Als aap verkleed mijn doop tegemoet”

Heel erg happig waren de talrijke clubs, die Leuven toch telt, niet om hun interne doopkeuken wereldkundig te maken. Club XIII windt er echter geen doekjes om. Alles wat we willen weten, mogen we weten. Of toch bijna.

Sieghild Lacoere

Afgelopen week ondergingen de schachten van XIII hun ultieme vuurproef: de doop. Wordt het lopen op hete kolen om de loyaliteit te testen? Of is dat een beetje van verregaande aard? Afspraak vorige week maandag in Den Boule met Denis Van den Weghe, senior van de club, om antwoorden te vinden op vragen die we ons wellicht allemaal eens stellen.

Barrière

Veto: *Waarom dopen clubs hun schachten?*

Denis “Blondie” Van den Weghe: «Om tradities in ere te houden, misschien zelfs een beetje uit nostalgie. Iedere club heeft een verleden waar de traditie van het dopen deel van uitmaakt. Foto’s van onze ouders, zelfs onze grootouders, hangen hier aan de muur. Het is toch fantastisch om te kunnen zeggen dat zij vijftig jaar geleden met dezelfde dingen in hun hoofd zaten? Binnen onze club hoort een doop er gewoon bij. De hechte band die je nodig hebt tussen club-

leden wordt er enkel beter door. Elk lid heeft immers hetzelfde meegemaakt en als je geen doop hebt, waar is de barrière dan nog om iemand als clublid te bestempelen of niet?»

Beproeving

Veto: *Wat mogen schachten zoal verwachten van een doop?*

Denis: «In tegenstelling tot andere clubs kiezen wij ervoor om één volledige dag te wijden aan de doop. Andere doen er bijvoorbeeld een heel weekend over of soms ook een week. Vanavond beginnen we met een voordoop. Op zich houdt dat niet veel in. Iedereen komt samen op de clubavond, we drinken wat en gaan daarna naar feestjes van andere clubs. Als de schachten zin hebben gaan ze mee, anders niet. Tijdens de clubavond moeten ze wel een opdracht uitvoeren. Binnen de dertien minuten, een symbolisch getal voor onze club, moeten ze naar twee plaatsen lopen waar feestjes van andere clubs aan de gang zijn. Daar drinken ze een ad fundum, lopen terug naar hier, drinken nog een ad fundum en als ze binnen de opgelegde tijd die proef afgelegd hebben komt er geen bijkomende opdracht. Ook zijn ze verplicht vannacht om vier uur een foto te nemen bij de klok van het station. Uiteindelijk willen we ze enkel moe maken. Morgen moet een echte beproeving worden.»

«De doop begint vroeg voor de schachten. Om acht uur verwachten we ze

aan het ontbijt, maar dan verkleed als vrouwen. Dat verkleedelement geeft er nog een extra leuk tintje aan. En neen, niet elk jaar laten we ze zich in een vrouw verkleden, we zijn wel origineler. Ikzelf ging als aap verkleed mijn doop tegemoet.»

«Na het ontbijt start onze fameuze loop op het Hooverplein. In elke hoek wordt er een mix klaargezet waar ze van moeten drinken, geen leuke cocktails laat ons zeggen. Rond een uur of tien vertrekken we naar Sint-Truiden. De schachten worden daar in twee groepen verdeeld en moeten er hun opdracht tot een goed einde brengen.»

Samenlevingscontract

Veto: *Wat houdt een opdracht in?*

Denis: «Bijvoorbeeld een samenlevingscontract verkrijgen tussen twee jongens. Een halfuur later laat je dat dan wel ontbinden hé. Een andere opdracht is door de politie met de handboeien afgevoerd worden in de combi met sirenes en zwaailichten aan. De hoerenbuurt leent zich ook altijd goed tot een opdracht, kussen op het lichaam verzamelen bij de dames van lichte zeden.»

Veto: *Wordt jullie doop gortig?*

Denis: «Gortig? Wat een vraag! Naar mijn mening niet nee. Wat is gortig trouwens? Als avondeten krijgen ze spaghetti, uitgegooid op een “propere” vuilniszak. Dat mogen ze opeten, zonder bestek welteverstaan. Toen ik gedoopt werd at er niemand van behalve ik, maar wat moet je doen als je reuze

honger hebt? Misschien vinden mensen dat gortig, maar er zit niets in die spaghetti hé, je krijgt alleen geen bord.»

Blondie

«Iedere schacht krijgt trouwens een peter die er op moet toezien of deze wel nog in orde is. We willen niet dat er iets gebeurt met onze schachten. Na de doop brengt de peter zijn schacht persoonlijk naar zijn kot als die daar zelf niet meer toe in staat is.»

Veto: *Hoe laat wordt het vooraleer de schachten hun bed in mogen?*

Denis: «’s Avonds vindt er nog een cantus plaats. Daar vragen we wat schachten hun motivatie is om bij te club te komen. Totnogtoe hebben we niemand geweigerd, maar dat kan wel in de toekomst. Schachten krijgen er ook hun enige echte clubnaam.»

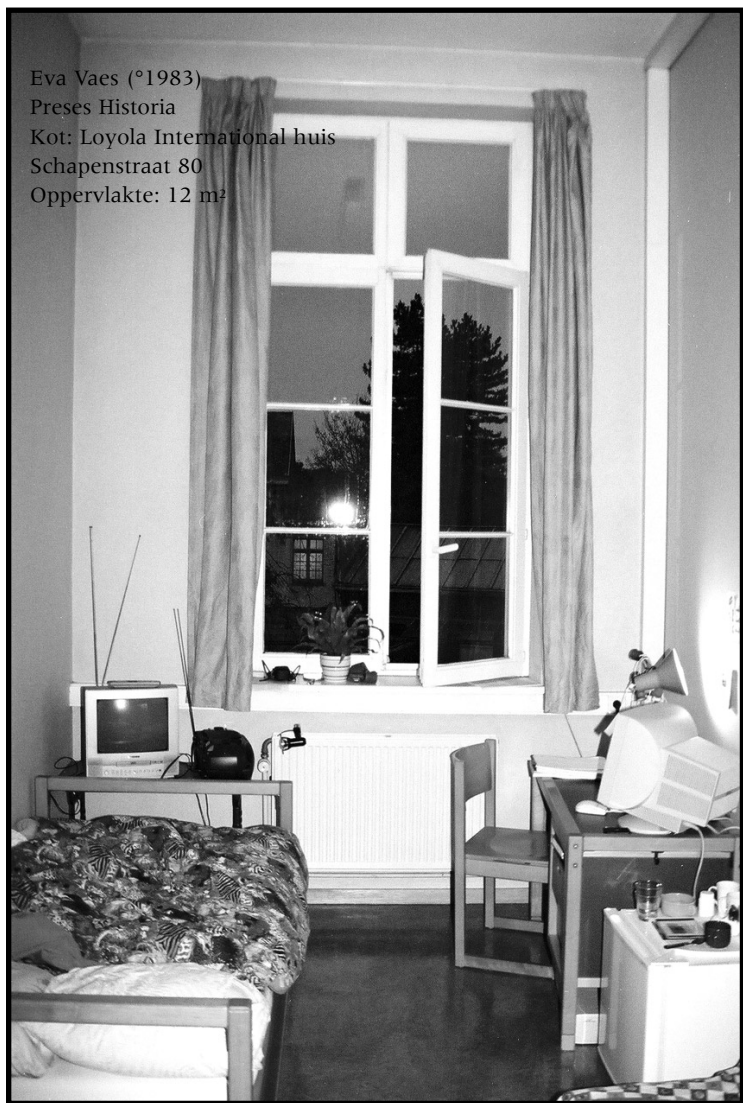
Veto: *Jij heet Blondie, maar ik zie geen blonde lokken?*

Denis: «Die clubnaam komt van het liedje “Denis, Denis” van Blondie. Ze hebben er een eigen versie van gemaakt toen bij mijn doop (lacht).»

Veto: *Wat maakt een clubdoop anders dan een kringdoop?*

Denis: «Bij een club kent iedereen elkaar. We zijn een groep vrienden en die doop maakt je echt lid van de club. Laat je je niet dopen dan kom je er niet in.»

Kotallemachtig

Eva Vaes (°1983)
Preses Historia
Kot: Loyola International huis
Schapenstraat 80
Oppervlakte: 12 m²

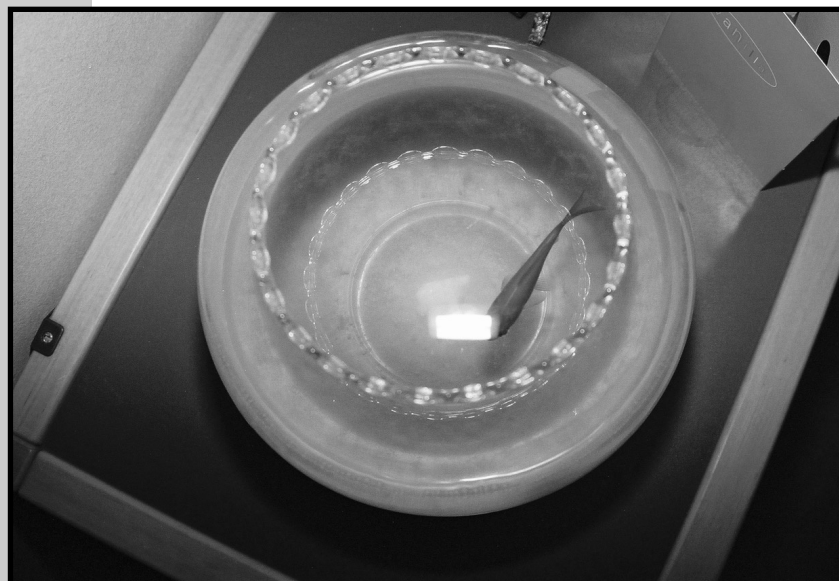
“De Amerikanen lopen hier de godganse dag in hun pyjama rond”

“Zelfs de directeur kent mijn soep”

Eva Vaes leeft in het voormalige Zwartusterklooster samen met zo’n veertigtal Amerikanen, een tiental Belgen en vijftien *Erasmussen*. Het allegaartje schijnt het goed met elkaar te vinden. Kotfeestjes, uitstapjes, bowling en filmavonden zijn er schering en inslag. Eva heeft binnen het complex al een deftige reputatie opgebouwd. Kokkerelster als ze is, had ze haar verse soep gedeeld met haar Amerikaanse kotgenootjes die zowat achterover vielen van haar kwaliteiten. “Amerikanen kunnen niet koken”: het is een cliché, maar de gastvrije senior ziet het elke dag bevestigd. Pizza, hamburgers en *préparé* passeren er dagelijks de revue. De tuin die zich op de binnenplaats bevindt, ligt er vredig bij. Valse indruk zo blijkt. Ze maken een uitstap, anders hoor je ze wel of zouden ze nu een balletje trappen buiten. Toegegeven, het sfeertje hier bevalt me wel.

tekst en foto's
Dimitri Eynikel

In hogere sferen met Plastyc Buddha

Muziekcentrum *Het Depot* pakt sinds kort uit met een aantal namen om u tegen te zeggen. Recent kon je dankzij hen de muzikale duizendpoot Daan aan het werk zien, binnenkort is het de beurt aan Leki en Tom Helsen. Op 10 november was het woord én de sound geheel aan Plastyc Buddha, wat ons betreft één van de best bewaarde geheimen in de Belgische muziekwereld.

Nele De Meyer

Ruim anderhalf uur later dan gepland en dit wegens een auto-ongeluk, verscheen de zes koppige live-band van Plastyc Buddha op het podium in jeugdhuis Sojo. U leest het goed, Stephan Parmentier, Pieter Verschuere en de bevallige Lisa Renfrum mogen de klus op hun tweede plaat dan wel met z'n drietjes klaren, live doen ze een beroep op drie extra muzikanten. Na de release van hun eerste boreling, een instrumentale laid-backplaat, besloten de kopstukken het over een meer toegankelijke boeg te gooien. Op 'Our friends Eclectic' wordt dan ook meer aandacht besteed aan zang; live zoeken ze daarbij nog eens naar de juiste combinatie van elektronica en instrumenten ook.

Grappenmaker

Terwijl u thuis het best al hangend in de sofa en met wat roesversterkende middelen binnen handbereik geniet van het louny karakter van deze plaat, is er live geen sprake van *chillen*. De songs uit 'Our friends Eclectic' passeerden door de extra bezetting steviger de revue, zo werd ook een *hardcore* versie van 'Private' ten beste gegeven. De warme, exotische tunes van dit

allesbehalve plastieke fenomeen, aangevuld met de Neneh Cherry-achtige stem van Lisa, zorgden van bij het begin voor een Caraïbisch sfeertje.

Vooraf 'Private' en 'Scare myself' werden meteen herkend

door het matig opgekomen maar desalniettemin oprecht geïnteresseerde publiek. Pieter ontpopte zich als grappenmaker van dienst en reeg de nummers vlot aan elkaar. Tussendoor droeg hij de technici op de verwarming aan te zetten, verontschuldigde hij zich voor het springen van een snaar en liet hij de gitarist uitpakken met een straffe solo. Backstage wisten we Stephan bij zijn lurven te vatten.

Clichés

Veto: Hoe verklaren jullie het huidige succes van PB in het buitenland?

Stephan Parmentier: «We worden inderdaad beter onthaald in het buitenland, meer bepaald in Japan en Engeland. In eigen land blijft de interesse, ondanks onze optredens op de Gentse Feesten en Marktrock, zeer beperkt. Dit komt doordat België een rockbastion is: de deelne mers aan Humo's Rockrally en groepen als dEUS krijgen alle aandacht, terwijl andere genres te vaak buitenspel worden gezet. Dat onze muziek niet echt in een vakje onder te brengen is, zal daar ook wel voor iets tussenzitten. Belgen houden nu eenmaal van clichés.»

Veto: Denken jullie er niet over om een plaat op te nemen met de live-band?

Stephan: «Niet meteen. Het is eenvoudiger met een zes koppige band op te treden, dan om er een plaat mee op te nemen. Eerst willen we verder groeien, zodat we precies weten waar we naartoe willen. Pas als alle bandleiden dezelfde oriëntatie hebben, kan je samen aan een album werken. Het doel van optreden met een live-band is vooral het publiek onder te dompelen in een dimensie die ze niet verwachten na het beluisteren van het schijfje.»

TOM WAITS CONCERTEERT NA NEGENTIEN JAAR IN BELGIË

Toms Transcendente Toverklanken

Zaterdagavond dertien november. Drukte aan de Antwerpse Bourla. Enkele ticketlozen smeken met bloedend hart om een kaartje. Tevergeefs. Voor de gelegenheid heeft organisatie *Het Toneelhuis* dranghekken geplaatst om alles letterlijk in goede banen te leiden. Als Tom Waits optreedt, mag er niets aan het toeval worden overgelaten.

Katleen Gabriëls

Ooit maakte barjongen Tom Waits (Californië, 1949) liedjes van de conversaties die hij aan de foog opving, maar nu, vele jaren en platen later, is de muzikale meester zo rijk dat hij noch moet werken in een bar, noch moet touren om zilverlingen te verzamelen. Voor zijn nieuwste cd *Real Gone* wilde Waits uitzonderlijk het ruime sop nog eens oversteken om te concertieren in Europese schouwburgen voor een kleine, uitverkoren schare fans. Vanzelfsprekend leidde het geringe aantal tickets tot commotie en oploeiende discussies, maar Fortuna bepaalde (grotendeels) wie zichzelf tot de *happy few* mocht rekenen.

Een halfuur na officiële tijd doven de lichten en krijgt het Belgische publiek eindelijk waar het negentien jaar op moest wachten: Tom Waits in vlees en bloed. Spetterende opener 'Make it Rain' maakt meteen duidelijk dat 's mans gestel en rauwe stem nog in topconditie zijn. Gehuld in grijs kostuum met hoed en omringd door stermuzikanten Marc Ribot (gitaar), Larry Taylor (bas) en Brian — Brain — Mantia (drums), brengt hij zijn

nummers met verve. Nu eens experimenteert creatieveling Waits met stemgeluiden ('Trampled Rose'), megafoon ('Make it Rain') of sambaballen ('Don't Go Into the Barn'), dan weer is hij heel serene, zoals in het intimistische 'Day After Tomorrow'. Elk nummer dat hij brengt, hetzij rustig ('Lost at the Bottom of the World') of hetzij excentriek ('Kommeniezuspät'), hij wordt er één mee. Hij leeft zich zo in met hart en ledematen dat hij de setlist met zijn voet aan flarden scheurt en zijn beker met drank omstoot.

Naast nummers uit *Real Gone* voert de beste man zijn uitzinnig publiek ook "back in time", zoals hij zelf zegt, bijvoorbeeld met de schitterende, interactieve ('Sing Along!') versie van 'Table Top Joe'. Niet enkel muzikaal is Waits lijsttrekker, ook zijn teksten, geschreven met vrouwlief Kathleen Brennan, getuigen van veel talent en *human interest*. Hij blijft de man van het gezongen woord. Dat meesterperformers ook maar mensen zijn, blijkt uit de foute aanvang van 'Sins of the Father': Waits vangt alles op met zijn schitterende humor ("You guys knew the difference, eh!").

Na een kleine twee uur vol transcendentie verlaat hij, de jammerende meute ten spijt, het podium. De massa schreeuwt en fluit net zo lang tot ze hun goeroe terug *on stage* krijgen. Na het eerste bisnummer 'Singapore' blijft het publiek roepen om meer en voert het titels aan waarvan verlangd wordt dat hij ze brengt. Waits repliceert met een hilarische "Yeah, yeah, we'll do all of that." Nog één keer komt hij terug met het ingetogen 'Alice' en toen was hij — o helaas! — *real gone*.

NIEUW LITERAIR TIJDSCHRIFT 'MET ANDERE ZINNEN'

Jong en eigenzinnig

Weldra leren Vlaanderen en Nederland een nieuw literair tijdschrift kennen, dat speciaal voor jongeren en debutanten opgericht wordt. De organisatie is in handen van een groep Vlaamse en Nederlandse studenten en de ambities zijn niet min.

Naar aanleiding van de oprichting van het tijdschrift *Met Andere Zinnen* wordt er een literair concours georganiseerd. Elke jongere, en dat is voor de organisatie iedereen tussen de 17 en 27 jaar, die met andere zinnen op de wereld kijkt, krijgt de gelegenheid om deze aan de wereld te tonen. Dit kan zowel in proza als in poëzie, thema's mogen vrij gekozen worden en om neutraliteit te garanderen, dienen de inzendingen met schuilnaam ondertekend te worden. De jeugdige literaire uitspattingen zullen beoordeeld worden door een jury van vijf literatoren, maar zoals in alle grote literaire wedstrijden is er ook een publieksprijs. De winnende stukken worden in het nieuwe tijdschrift gepubliceerd en voor de drie beste debutanten in elke categorie is er een mooie geldprijs. De totale prijzenpot voor beide wedstrijdonderdelen bestaat immers uit een bedrag van 700 euro.

Met Andere Zinnen wil hét nieuwe forum en aanspreekpunt worden voor jonge Vlaamse en Nederlandse debutanten. Het initiatief is verleden jaar ontstaan toen een aantal Nederlandse erasmusstudenten in Antwerpen waren en er volop over de Nederlandse literatuur en taal gediscussieerd werd. Een tweede impuls ging uit van het studentenblad *dwaars* (Universiteit Antwerpen). Ook daar vond men dat er te weinig aandacht aan literatuur voor en van jongeren besteed werd, maar in hun blad was er niet echt plaats voor.

Oproep

De vraag rijst of er echt wel nood is aan zo'n nieuw tijdschrift. Krijgen jongeren dan geen kans in gevestigde literaire bladen? Vol-

gens Ewald Peters, een van de redacteurs van *Met Andere Zinnen*, is de oprichter van een nieuw tijdschrift broodnodig: "De literaire tijdschriften gaan al snel bij vaste waarden en het establishment aanleunen. *Met Andere Zinnen* wijst alle vormen van dogmatisme af en laat zich niet vastnagelen aan gammele hokjes in het literaire veld - wat telt is oorspronkelijkheid, persoonlijkheid en kwaliteit!" Het is juist doordat er een kans gegeven wordt aan jongeren en vooral aan debutanten, een kleine groep met een ander publiek dan de al gevestigde literaire grootheden, dat de inhoud van de bijdragen aan het tijdschrift niet zal verstarren.

Het tijdschrift zal ook 'over de grens heen' reiken. Onze taal is meer dan het Nederlands in Nederland en het Nederlands in Vlaanderen. Er is een wisselwerking tussen beide, maar die loopt voorlopig mank. Peters: "De Nederlandse literatuur is nog wel min of meer bekend in Vlaanderen, maar er zijn maar weinig Nederlanders die Vlaamse auteurs lezen. Als het over jongeren gaat, wordt de kloof alleen maar dieper. Het is precies die kloof die *Met Andere Zinnen* wil overbruggen. Door consequent een blik over de grens te werpen willen we zoveel mogelijk jongeren aanspreken en uitnodigen om met hun andere zinnen mee een kruisbestuiving in het Nederlandse taalgebied tot stand te brengen."

Wij willen al het literair talent in Leuven oproepen prozateksten en gedichten in te zenden om Vlaanderen en Nederland te tonen hoe anders onze zinnen zijn!

Inzendingen moeten voor 25 december 2004 gestuurd worden naar maz@metanderezinnen.com. Voor wedstrijdvoorwaarden en meer informatie raden we <http://www.metanderezinnen.com> aan. De prijsuitreiking en de feestelijke lancering van het tijdschrift zullen plaatsvinden tijdens een literaire avond op vrijdag 18 februari 2005. Reserveren voor deze bijzondere avond kan op bovenvernoemd emailadres.

(ar)

Een huisje van stront

Wie denkt dat kunst iets elitairs is, denkt mis. Dirk Zoete's tentoonstelling maakt brandhout van oude ideeën rond beeldende kunst. Gebruikmakend van mest en stro voert hij een Copernicaanse revolutie door in het STUK.

Landbouw en arbeidstrots spelen een primaire rol in de creaties van boerenzoon Dirk Zoete. Met zijn tekeningen en maquettes probeert hij in de eerste plaats te achterhalen hoe je eenvoudige materialen als bouwstenen kan gebruiken. Zoete's interesse in het opvangen, verzamelen en verplaatsen van energie springt onmiddellijk in het oog bij het betreden van de Expozaal.

Dirk Zoete is al langer bezig met *basic materials*. De huidige voorstelling bouwt verder op zijn monument van tractorbanden dat oorspronkelijk werd tentoongesteld in *Damn'art*. Hij probeert steeds inventiever om te gaan met mest. Zo bouwde hij voor deze voorstelling een machine om bakstenen van mest maken, waarmee hij dan een gevel - te bezichtigen op de binnenkoer - construeerde.

Krokettenmachine

Zoete's werk is een constante zoektocht naar de mogelijkheden van mest als bouwstof. Hij wisselt voortdurend af tussen tekenen, maquettes maken en levensecht bouwen om zijn ideeën

vorm te geven en de zwakke punten van z'n constructies uit te roeien. Hij begon zijn experiment in mestbouwstenen met een eenvoudige krokettenmachine, die daarbij dan ook het leven liet. Hoe zou je zelf zijn, als je in plaats van puree mest toegediend zou krijgen? Vervolgens bedacht hij een soort omgebouwd kippenhok, een ingenieuze constructie die mest in cilindervormige buizen bijeen-drukte. Maar mest krimpt en kraakt bij het drogen! Om een echte mestmuur te kunnen bouwen, moest hij dus natte mest als cement aanbrengen.

Het blijft niet bij het bouwen van mestmuren. Zoetes oorspronkelijke idee, was het bouwen van een eigen atelier met mest en stro, zoals één van zijn maquettes aantoont. Het atelier zou verwarmd worden door de warmte die opstijgt van een onderliggende koeienstal. Zijn fascinatie voor het steeds opbouwen en afbreken, blijkt uit zijn 'driejarige cyclus', waar de afbraak van het eerste mesthuis de brandstoffen levert voor de kachel van het tweede huis en de koeien in het tweede huis de verse mest leveren voor de bouwstenen van het derde huis. 'De Werf' tot in de eeuwigheid!

Hou je van de geur van stro, of wil je gewoon een *bricoleur* aan het werk zien, rep je dan naar het STUK!

Deze gratis tentoonstelling loopt nog tot 23 december in de Expozaal van het STUK.

(bdg & vd)

Honger, dacht ik bij mezelf toen ik na een uurtje prutsen de bibliotheek weer naar buiten kwam. Uit handigheid het nabije studentenrestaurant "The Refectory" dan maar binnengestapt. Het is vooral mijn budgettaire bezorgdheid die me naar dit soort van Michelin-sterloze eetgelegenheden leidt. Eens je langs het buffet loopt, weet je meteen weer waarom je die ochtend beter een gezellige old-fashioned brooddoos had geprepareerd. *Damn you English people, learn how to cook!*

Om volledig open kaart te spelen, mijn oorspronkelijke plan was om als god in Frankrijk te gaan erasmussen. *Du vin, du pain en du 'Middellandse zee'*. Aangezien de Fransen een zo goed als onbestaande interesse hebben om zichzelf naar onze contreien uit te wisselen, bestond er voor mij geen enkele mogelijkheid om zuidelijker dan Parijs af te zakken. *Ça alors!* Die vlieger ging dus mooi niet op.

Mijn eerdere ervaring met buitenlandse proffen in Leuven had me reeds een wijze les opgeleverd: als je echt wil begrijpen wat die man aan het bord staat te wauwelen, zorg er dan voor dat hij zijn eigen taal mag spreken en dat jij die ook nog begrijpt. Wanneer Frankrijk geen optie is, ze in Nederland iedereen zomaar doodschieten, en mijn kennis van de Duitse taal zich beperkt tot *Salzkartoffeln mit Bratwurst*, is er maar één realistisch Europees alternatief voorhanden... *The UK!* Zo geschiedde het.

Patat

Terug naar de studentenresto. Daar sta ik dan, oog in oog met een oudere dame die een ridicul hygiënisch hoedje op haar hoofd draagt. Alma-gewijs ga ik op zoek naar de het menu van de dag. Hoe naïef van me, alsof het vandaag zou verschillen van al die andere dagen. Broodjes met vieze kaas op, inderdaad. Frietten met gepaneerde vis, zeer zeker. En de klassieker: een dikke in de schil gekookte patat, half doorgesneden en overgoten met bonen in tomatensaus, hoera! Dat komt dan omgerekend neer op zeven euro, alstublieft!

De volgende keer dat de communistische rakkers in Leuven weer eens lopen memmen dat den Alma niet te vreten is, en te duur is geworden, giet ik ze hun volkskeuken persoonlijk over het hoofd. Alma, dat is een heerlijke gesubsidieerde culinaire luxe waar ik tegenwoordig 's nachts in mijn bedje over droom. Die frietjes, die vol-au-vent, die lasagna... *Merveilleux!*

Back to reality. Obesitas, overgewicht of gewoonweg dikzakkerij. Als je weet dat 33 procent van de bevolking in Bush-land er serieus mee te kampen heeft, dan moeten de Blair-adepten er met hun 22 procent niet zwaar voor onderdoen. Meer dan één op de vijf Britten is hoegenaamd zwaarlijvig en al de rest is goed onderweg. Niet voor niets dat dichtgeslibde aders en versleten hartspieren hier tot de voornaamste doodsoorzaken behoren.

Spons

Alles heeft dan ook met hun eetcultuur, of vooral het gebrek daaraan te maken. De Engelsman zit meestal met afhaalmaaltijd op zijn schootje voor *Eastenders* in zijn zetel genesteld. Soms is het gewoon staand schrokken geblazen en tegen hoog tempo voedsel door de strot rammen. Aangezien chips (*crisps*) als een *side dish* bij de maaltijd worden gegeten, ligt hun klavertje vier van de voedselhiërarchie dan ook danig overhoop.

Wij Belgen mogen ons gelukkig prijzen dat de Fransen ons een tijdje hebben willen bezetten. Zwem bijvoorbeeld even de Maas over en je proeft al snel de historische en culinaire grensovergang met het volkje van Oranje. Mijn eerste Engelse eetervaringen waren de klassieke toast met *bacon, eggs, sausages* en gefrituurde korstjes. Voor één keer is dat jammie, maar wee je gebeente als je dat iedere dag naar binnen moet werken. Het brood is bijvoorbeeld voornamelijk wit en sponzig. Ik verdenk er mijn buurvrouw van, dat ze er haar ruiten mee wast.

Jamie

Natuurlijk zal je nu denken: *And what about* Jamie Oliver, Nigella Lawson en al die andere Britse kookgoden! Wel mijn waarde... dat is dus televisie. Om mijn zaak duidelijk te maken: Engeland is ook nummer één in het aanbod van verbouw-, koop-, decoreer- en interieurprogramma's op TV, à la 'Huis op stelten' en verf je buurman zijn living in een spuuglelijk paars. Wil dit echter zeggen dat ieder Engels gezinnetje in een mooi huisje met trendy interieur woont? Neen, allesbehalve zelfs.

Op het gebied van koken is de harde realiteit dat de enige Britten met ietwat culinaire feeling, van Chinese, Pakistaanse of Indische origine moeten zijn. Wijselijk gaan de autochtone eilandbewoners daar dan ook te rade voor hun bordje 'curry', de dagelijkse kebab of een plateautje dim-sum. Iedere pond die over de toonbank gaat, staat echter ook gelijk met een pondje vlees dat over de broeksriem gaat hangen. En op die manier is de cirkel rond. Smakelijk!

Pieter Baert

LBK en Medica willen bloed zien

November wordt de maand van Bloedserieus, een initiatief dat uitgaat van de LBK en Medica. De hoogtepunten zijn de bloedgavemomenten die samen met het Rode Kruis georganiseerd worden. Maar daarbuiten zijn er nog een heel aantal randactiviteiten.

Bloedserieus bestaat al vijftien jaar. Het begon als een samenwerking tussen de kring Landbouwkunde en het Rode Kruis, maar Medica sloot zich al snel aan bij het initiatief. Het doel is niet alleen enkele keren per jaar een grote slag te slaan, maar vooral een poging om de groep van trouwe donoren uit te breiden. Want er is bloed nodig, en het liefst jong bloed. Zo heeft zo'n 70% van de bevolking in zijn leven wel eens nood aan bloed, terwijl er maar 6% donor is. Bovendien zijn jongeren sterk ondervertegenwoordigd hoewel net zij zeer geschikte donoren zijn. Omdat de minimumleeftijd van bloedafgevers achttien is zijn universiteitssteden zoals Leuven de beste werkterreinen.

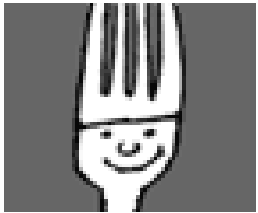
Om een idee te krijgen van de grootte van dit project, weet Cathelijne van der Veer, Medica-verantwoordelijke, ons te vertellen dat er vorig jaar maar liefst 1932 mensen bloed hebben gegeven. Het geven van bloed is absoluut veilig: voor elke bloedgever wordt nieuw,

steriel materiaal gebruikt. Het Belgische bloed behoort dan ook bij het veiligste ter wereld, iets waarop we trots mogen zijn. Aan de andere kant vraagt het Rode Kruis dan ook uitdrukkelijk dat iedereen die aids-risicogedrag vertoont zich zeker zou onthouden van bloed geven.

Buiten de bloedgavemomenten worden er ook een heel aantal andere activiteiten georganiseerd. Maandag 15 november kan je meedoen aan de grote Bloedserieus-quiz. Verder zijn er ook films, live-optredens en een fuif. De bloedafnames zullen plaatsvinden op dinsdag 16 november (tussen 11u en 19u in college de Valck en tussen 12u en 19u in de Nayer) en op woensdag 17 november (zelfde uren en plaats). De activiteitenkalender en verdere informatie over bloedgeven kan je vinden op de website van LBK: www.landbouwkring.be/bloedserieus. Nog een extra stimulans: iedere bloedgever krijgt een geschenkje.

(mc)

Menu van de week in Alma 1-2 -3 16 -19 november 2004

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

(advertentie)

Special: Europese week!

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Hamburger met jonge wortelen A2+3	2,30
Groenteburger met bloemkool en broccoli A1+2	3,40
Varkensgebraad met Portosaus en Ardeense aardappelen	4,30
Spaghetti Bolognaise A1	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,40
Koninginnenhapje A1+3	3,05
Rumsteak A1+3	3,95
Polen: Wildrollade met Krakause kasha A1+3	3,95
Duitsland: Zuurkool met worst en hespenspek A1+2	2,70
Zweden: Zweedse aardappelknol met zalm A1+2	4,30
Malta: Farfalle uit Valetta A1	4,30
Malta: Vegetarische farfalle uit Valetta	3,95

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,50
Braadworst met bloemkool in roomsaus	2,30
Vegetarische lasagne	3,40
Kalkoenlapje, romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	3,40
Koninginnenhapje A2	3,05
Rumsteak A2+3	3,95
Polen: Wildrollade met Krakause kasha A1+2	3,95
Duitsland: Zuurkool met worst en hespenspek A1+3	2,70
Zweden: Zweedse aardappelknol met zalm A1+3	4,30
Malta: Farfalle uit Valetta A1	4,30
Malta: Vegetarische farfalle uit Valetta A1	3,95

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,50
Spek met spiegelei en spinaziestoemp A1+3	2,30
Moussaka met Griekse sla A1+2	3,40
Lasagne al forno	3,95
Spaghetti Bolognaise A2+3	2,30/2,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+3	3,40
Koninginnenhapje A1	3,05
Rumsteak A1+3	3,95
Polen: Wildrollade met Krakause kasha A1	3,95
Duitsland: Zuurkool met worst en hespenspek A2	2,70
Zweden: Zweedse aardappelknol met zalm A1+2	4,30
Malta: Farfalle uit Valetta A1	4,30
Malta: Vegetarische farfalle uit Valetta	3,95

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,30
Quorn fingers met Provençaalse saus en witloof	4,30
Koninklijk vishapje A1	3,40
Koninginnenhapje	3,05
Rumsteak	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg, Justus Lipsius en Pauscollege

Taalunie Scriptieprijs:

Venetië in geuren en kleuren

Voor de derde keer reikt de Nederlandse Taalunie de interuniversitaire Taalunie Scriptieprijs uit. Dat is een prijs die een scriptie — in Vlaanderen verhandeling of thesis — bekroont op het gebied van Nederlandse taalkunde/taalbeheersing of letterkunde. Dit jaar is letterkunde aan de beurt. Met de Scriptieprijs wil de Taalunie studenten Nederlands motiveren om een prima verhandeling te schrijven. De Scriptieprijs wordt in twee rondes toegekend: eerst wordt per universiteit van de Lage Landen een winnaar geselecteerd en die tien winnaars zullen het tegen elkaar opnemen tijdens de officiële uitreiking op woensdag 8 december in Antwerpen. Daar zal een jury van vijf literatuurspecialisten de winnaar verblijden met 2.250 euro.

Voor onze Alma Mater is Vincent Buyens de genomineerde. Zijn verhandeling heeft als titel 'Een koopman in Venetië': Jan Six van Chandeliers Schetse van Venecie. Wat moeten we ons daarbij voorstellen? "De 'Schetse van Venecie' is een gedicht uit halfweg de zeventiende eeuw dat door Six van Chandelier in Italië zelf is geschreven, tijdens één van zijn handelsreizen. Hij was namelijk een koopman-dichter die regelmatig handelsreizen naar Zuid-Europa maakte," aldus Buyens. "Ik heb het gedicht gesitueerd in zijn literair-historische context. Er bestond al een editie, maar ik heb die nu verder geanalyseerd," gaat Buyens voort. "Concreet beschrijft Six van Chandelier Venetië in geuren en kleuren. Qua genre is het een lofdicht dat evolueert naar een kritiek op de stad en haar carnaval. Verder is het gedicht een pleidooi voor een nauwere samenwerking met Six van Chandeliers thuisstad Amsterdam," besluit Buyens over het gedicht.

Buyens, die nu werkt aan een proefschrift over de zeventiende-eeuwse Brusselse schrijver Willem van der Borch, was wel verrast door zijn nominatie. Zijn interesse voor literatuur uit de Gouden Eeuw is er onder andere gekomen door hoorcolleges. Buyens: "Vooral de enthousiaste lessen van prof. Van Vaecq en prof. Porteman hebben ervoor gezorgd dat ik me voor de zeventiende eeuw ben gaan interesseren. Ik heb dan ook mijn verhandeling over een deel van dit vakgebied geschreven."

(re)

Meer info over de Taalunie Scriptieprijs vind je op de webstek van de Nederlandse Taalunie: www.taalunieversum.org

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigneerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op wekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

COLOFON

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 7
15 november 2004

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen en Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Pieter 'Van Severen' Baert, Joris 'Waldheim' Beckers, Ben 'Dolf' Deboeck, Benedicte 'Laplace' Degraeve, Laurens 'Rommel' De Koster, Bram 'Göring' Delen, Vera 'von Ribbentrop' Derycke, Ralf 'Jodel' Eicker, Nele 'Colen' De Meyer, Stijn 'Speer' De Meyere, Dimitri 'Degrelle' Eynikel, Katleen 'Riefenstahl' Gabriëls, Wim 'Himmler' Gemoets, Caroline 'Streicher' Kippes, Sieghild 'Mussolini' Lacoere, Herman 'Rommel' Loos, Hans 'Hess' Ramaekers, Anne 'Goebbels' Ruetten, Tom 'Kaltenbrüner' Van Breussegem, Gijs 'Dönitz' Van Gassen, Pieter 'Mengele' Van Hoof, Clara 'Braun' Vanmuysen, Hanne 'Frick' Vermeiren en Roman 'Herr Flick' Verraest.

DTP:
Joris Beckers, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Wim Gemoets, Clara Vanmuysen, en Hanne Vermeiren.

Eindredactie:
Gijs Van Gassen en Hanne Vermeiren

Internet:
http://www.veto.be

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, internet zeg ik u!) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

AGENDA & AD VALVAS

Bios

• 20.11 Symposium van de PDL, de vereniging van afgestudeerde biologen.

Canonica

• 17.11 om 20u30: Lezing en discussieavond met Herman Van Rompuy in MTC.

Crimen

• 17.11 om 22u00: Maffia-TD in de Albatros.

Eoos

• 17.11 om 20u00: Film 'Magnolia' in MSI 00.08.

Farma

• 15.11 Info-avond: Janssens Farmaceutica & Help care interim. • 16.11 TD in de Musicafé. • 18.11 DJ Duchiver in de Capsule.

LBK

• 16.11 om 20u30: Film 'Monster' in AV 00.17, toeg. 1 euro. • 16.11 om 20u30: Film 'Lost in translation' in PSI 91.93, toeg. 1 euro. • 17.11 Blood on the dancefloor-TD in de LIDO, toeg. gratis/3 euro. • 18/11 om 20u30: Optredens van Oversized, Jazzville... in Ons Huis.

Medica en LBK

• 15.11 om 20u30: Grote quiz tussen groepjes van Medica en LBK in de PAVO.

Pedagogische kring

• 17.11 Johnny & Marina-avond in de Capsule.

Wina

• 18.11 om 20u00: Cantus in de Bierstube.

MAANDAG

20u LEZING Blauwe Maandag met Hans Van De Cauter (BUB), in Zaalje boven Notre-Dame, toeg. gratis, org. LVSU.

DINSDAG

20u LEZING Geert Bourgeois, in Zeger van Hee, org. Ronduit! N-VA.

DONDERDAG

19u VORMING Volkskeuken, vegetarisch en biologisch, in Cocoyam, org. Cocoyam.
20u30 LEZING Voeding en ethiek door Luc Broos, in Cocoyam, org. Cocoyam.

De rector van de K.U.Leuven heeft de droeve plicht u het overlijden te melden van

De heer

Kurt VULSTEKE

Student 1ste jaar Handelsingenieur

Geboren te Roeselare op 3 juni 1984 en overleden te Wijtschate op 6 november 2004.

GEDENK HEM IN UW GEBEDEN

Rouwadres: Familie Vulsteke, Rozelaarstraat 3, 8900 Dikkebus

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 14u binnen zijn, liefst mailsgewijs via veto@veto.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

RecuPC vzw
Oude Diestsesteenweg 3
3010 Kessel Lo (Leuven)
Telefoon: 016/26.13.49
Telefoon: 016/25.91.03
www.recupc.be
Openingsuren winkel:
Dinsdag - Zaterdag : 12-18

Tweedehands-
toestellen
1 jaar garantie

Laptops
vanaf: 300,00 euro
max.: 600,00 euro

Desktops
vanaf: 80,00 euro
max.: 435,00 euro

Alle toestellen klaar voor kotnet.
Gratis helpdesk.
Eigen hersteldienst (lage prijzen).
Prijzen en specificaties:
www.recupc.be
(advertentie)

cultuurkalender

Muziek

Maandag 15.11: PDS, Debériotstaat 24
Reisconcert van het Universitair Symfonisch Orkest, 20u15
Woensdag 17.11: STUKcafé,
Naamsestraat 96
Gratis UUR KULTUUR: Jazzconcert met Ab Baars 4 Kinda Dukish, 22u
Woensdag 17.11: STUK, Naamsestraat 96
Fly Pan Am + Coem, 20u30
Donderdag 18.11: Sojo, Een-meilaan 35, Kessel-Lo
Sukilove en Milow
Vrijdag 19.11: STUK, Naamsestraat 96
Grand National + Almanza, 20u30

Literatuur/Lezing

Maandag 15.11: STUK, Naamsestraat 96
Daniël Buren, 20u
Donderdag 18.11: STUK, Naamsestraat 96
Lezing over architectuur, stedenbouw en design, 20u

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks
in je bus.

001-0959719-77

Veto te snel uitgelezen?

Discussieer verder
op onze eigen
nieuwsgroep:
kotnet.veto

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	K	K	E	R		A	C	N	E
2	A	R	E	N		B	L	A	A	S
3	L	A	B		A	R	A	F	A	T
4		B	A	R	R	E		E	S	H
5	P		B	O	T	E	R		T	E
6	O	B		B	I	D	O	N		R
7	E	I	S		E	S	S	E	N	
8	T	R	O	O	S	T		R	E	E
9	I	N	E	R	T		S	T	U	T
10	N	E	S	T		K	A	S	S	A

De bombardon van Dikke Pierre

Het volgend berichtje kwam enkele weken geleden op de Veto-redactie terecht: *Beste, kan ik langs deze weg een kort berichtje in Veto plaatsen? Ik wil namelijk de onbekenden bedanken die mij na een optreden met de Studentenfansfare van de straat hebben opgeraapt en mij en mijn bombardon naar huis hebben gedragen... Groeten, Pierre. Onderzoeksjournalisten als we zijn, besloten we op zoek te gaan naar de man achter de bombardon: Dikke Pierre.*

Clara Vanmuysen

De eerste stap in de journalistieke omzwervingen betrof een mail naar Dikke Pierre. We krijgen een mail terug van Plateau. Plateau (de clubnaam van David Proot) blijkt de bombardist van de Leuvense Studentenfansfare te zijn en onderhoudt zijn e-mailcorrespondentie onder het pseudoniem van Dikke Pierre. Het bombardon-mysterie is opgelost. Bij het horen van de term Studentenfansfare spitsen we echter onze oren en beginnen te dagdromen over een nog veel smeugiger verhaal. We besluiten zoveel mogelijk leden van de fansfare op de rooster leggen en de grote trom te roeren. Bij afspraak treffen we slechts twee leden van de fansfare aan, de eerste viool is de snaren nog aan het stemmen na de kater van vorige avond. Plateau en Weggie (Willem Lemmens) zetten in.

Kruk

Veto: Die mail... Verklaar je nader.

Plateau: «Ik kwam van de cantus van Industria in de Waaiberg. Ik voelde me niet goed en was met een ander fanfarelid te voet naar huis gegaan. De rest van de fansfare is me voorbij gereden met de camionette. Ik ben de Parkstraat ingegaan, heb de Vlamingenstraat genomen en daar ben ik omgevallen. Ik probeerde op te staan maar ik ben telkens terug gevallen. Er heeft iemand zijn fiets naast mij gezet, mij opgeraapt en enkele meters verder weer neergelegd. Die persoon teruggekeerd en heeft mijn bombardon en enkele afgevallen stukken bij me gelegd. Toen zijn er nog een paar mensen bij komen staan. Ik lag met armen en benen open op straat, mijn sleutel in de hand. Ik heb die mensen gezegd waar ik woonde. Zij hebben me naar huis gedragen en in mijn bed gestopt. Wat ik het mooiste vond, is dat ze noch mijn lint, noch mijn sleutels, noch mijn instrument hebben gepikt.»

«Misschien is dat wel een oplossing voor het mobiliteitsprobleem op zondagavond, wanneer iedereen met zijn zware rugzak van het station naar zijn kot moet. Je gaat gewoon op straat liggen met je sleutel in de hand en hoopt dat iemand je naar huis draagt.»

Veto: Gebeurt dit vaker?

Weggie: «Trap, onze schacht, hebben we op een kotenrolling, waarbij we van kot tot kot gaan en overal wat drinken, buiten bewustzijn in de hal van zijn kot te slapen gelegd. Hij was ervoor al van een kruk gevallen in de Peroket (het stamcafé van de Studentenfansfare, cvm). De dag erna was er onze jaarlijkse receptie op het rectoraat - we spelen ieder jaar een deuntje voor Oosterlinck. Daar is Trap door een vitrine van een kunstwerk gevallen. De rector kon er wel mee lachen.»

Plateau: «Hij vond het een meerwaarde voor het kunstwerk.»

Veto: In welke mate zijn jullie een 'zatte fansfare'?

Plateau: «Er gaat heel wat organisatorisch werk aan een optreden vooraf, wat betreft mailen en mensen opbellen.»

Iedereen moet persoonlijk aangesproken worden. Als je rekent dat we zo'n drie keer per week optreden weet je dat we wel wat werk hebben.»

Weggie: «Het is de bedoeling dat er zoveel mogelijk voor het optreden georganiseerd wordt, zodat we tijdens het spelen genoeg kunnen drinken. We krijgen toch telkens af te rekenen met de wet van Murphy. Ons muzikaal talent maakt gelukkig veel goed. Zoals het feit dat onze Senior er nu niet is omdat hij vannacht blijkbaar een kleine uitstap heeft gemaakt.»

Veto: Repeteren jullie veel?

Weggie: «Nooit. We werken met het dobbelsteenprincipe. In het begin van het jaar krijgt iedereen een map met stukken. Het is de bedoeling dat je die stukken studeert. Iedere partituur komt overeen met een nummertje op de dobbelsteen. Wanneer we samenkomen gooien we de dobbelsteen en telkens moet er één iemand het stuk met het gepaste nummertje alleen voorspelen. Als je dat niet kan moet je een *ad fundum* drinken. Op die manier worden de leden gestimuleerd om hun partituren te studeren.»

Veto: Hoe groot is jullie repertoire?

Weggie: «Ons repertoire is erg geslonken de laatste jaren. Vroeger kenden we een twintigtal stukken. Nu zijn er maar

Weggie: «Studenten, zeker en vast, met alles erop en eraan.»

Plateau: «Modelstudenten. Het idee van de Studentenfansfare kan nu achterhaald lijken en we worden wel als dronkaards beschouwd maar we hebben een heel lange traditie. Als je de verhalen van vroeger leest zie je dat het nooit anders is geweest. Onze club bestaat sinds 1911. Alleen tijdens de oorlog en ergens in de jaren tachtig is er even geen fansfare geweest.»

“Ons muzikaal talent maakt veel goed.”

Van Parys hebben we ook gespeeld.»

Veto: Moet je ook maar één noot kunnen spelen om bij de fansfare te komen?

Weggie: «Liefst wel. Blazers moeten natuurlijk noten kunnen lezen.»

Wanky: «Ik heb nooit muziek gespeeld. Nu speel ik grote trom.»

Wanky: «Het geeft echt een kick je eerste optredens om voor BV's en politici te spelen. Na een tijdje wordt je dat gewoon.»

Weggie: «Staatssecretaris Van Quickenborne heeft nog zat gedanst bij één van onze optredens. Voor Tony

Weggie (links), Wanky (midden) en Plateau alias Dikke Pierre (rechts).
“We spelen al een week met een WC-borstel op de grosse caisse”

(foto Stijn De Meyere)

een tiental stukken meer die iedereen kent. Het zijn dan wel echte *kaskrakers*. ‘The A-team’, ‘The Saints’, ‘Tien kleine negers’, ‘Toffe Jongens’ en natuurlijk ‘Bierher’, onze vaste afsluiter.»

Veto: Wie dirigeert jullie muzikale exploten?

Plateau: «De senior geeft met zijn *Grosse Caisse* de maat aan. Het loopt bij hem wel eens mis maar we zijn zo ervaren dat er nauwelijks problemen zijn. We treden gemiddeld drie keer per week op. In het weekend zijn er de betaalde optredens, in de week spelen we vooral op cantussen, galabals, fuiven, feestjes en steeds meer sportevenementen. We zijn tegenwoordig de vaste *begeleidingsband* bij de thuismatches van Club Brugge. Jaarlijks zijn er ook enkele grote evenementen zoals de Gravensteefeesten en Gent-Wevelgem, waar we bij de aankomst spelen.»

Weggie: «We zijn zelfs op tv geweest, in ‘De XII werken van Vanoudenhoven’. In de aflevering waar hij 72 uur wakker zou blijven, liepen wij al spelend achter hem aan om hem uit zijn slaap te houden. In ‘Man Bijt Hond’ zijn we ook drie keer teruggekeerd de rubriek ‘Zonder Handen’.»

Modelstudenten

Ondertussen zien we een waggelend figuur het Hooverplein oversteken, uitgedost met extra ochtendhumeur en lint. Het is Wanky (Stefaan Demeulemeester), de Senior van de fansfare. Hij blijkt zo nu en dan eens een vaste noot te spelen, in de figuurlijke zin althans.

Plateau: «Hij is al eens het verkeerde huis binnengegaan toen hij 's nachts naar huis sukkelde. Hij woont in een rijtjeshuis en alle huizen in die rij lijken op elkaar.»

Weggie: «Hij heeft ook al eens in de *bak* gezeten omdat hij tegen de vitrine van een winkel had geplast.»

Veto: Student of muzikant, welk gevoel primeert?

Wanky: «Het geeft echt een kick je eerste optredens om voor BV's en politici te spelen. Na een tijdje wordt je dat gewoon.»

Weggie: «Staatssecretaris Van Quickenborne heeft nog zat gedanst bij één van onze optredens. Voor Tony

Van Parys hebben we ook gespeeld.»

Veto: Moet je ook maar één noot kunnen spelen om bij de fansfare te komen?

Weggie: «Liefst wel. Blazers moeten natuurlijk noten kunnen lezen.»

Wanky: «Ik heb nooit muziek gespeeld. Nu speel ik grote trom.»

Wanky: «Het geeft echt een kick je eerste optredens om voor BV's en politici te spelen. Na een tijdje wordt je dat gewoon.»

Weggie: «Staatssecretaris Van Quickenborne heeft nog zat gedanst bij één van onze optredens. Voor Tony

Van Parys hebben we ook gespeeld.»

Veto: Moet je ook maar één noot kunnen spelen om bij de fansfare te komen?

Weggie: «Liefst wel. Blazers moeten natuurlijk noten kunnen lezen.»

Wanky: «Ik heb nooit muziek gespeeld. Nu speel ik grote trom.»

Plateau: «Ik ben een buitenbeentje. Ik kon geen noot muziek en ben begonnen met de cimbale, daarna de trom en nu speel ik bombardon, volledig opgeleid door de fansfare.»

Detectivewerk

Veto: Breng ik mijn eigen tuba mee of stellen jullie een instrument ter beschikking?

Weggie: «Wij hebben heel wat instrumenten. Er zijn echte erfstukken bij.»

Veto: Uit 1911?

Wanky: «Nee, maar er zijn wel schenkingen bij van bijvoorbeeld het Belgische leger. De recentste instrumenten, die we nog kunnen gebruiken, liggen in ons materiaal-kot boven de Peroket.»

Plateau: «Onze oude instrumenten en onze archieven gaan allemaal naar het Studentmuseum in de Centrale Bibliotheek. Ook onze oude vlag ligt daar. We hebben echt een heel mooie vlag.»

Wanky: «Die laten we meestal wel thuis want ze kan makkelijk gestolen worden. Vorig jaar is ze gestolen op een cantus van het VRG. Na wat detectivewerk hebben we ze terug kunnen opsporen. De dieven dachten dat ze een vat zouden krijgen (lacht).»

Homofoon

Veto: Jullie zijn een echte studentenclub?

Wanky: «Ja, ik zetel ook in het Seniorenconvent. We zijn wel een mannenclub.»

Veto: Geen vrouwen? Majorettes misschien?

Weggie: «We hebben dit onderwerp nog besproken op de bestuursvergadering. Maar wij hebben altijd problemen met vrouwen.»

Wanky: (verontwaardigd) «Dat is niet waar, ik heb geen problemen met vrouwen. Als je er nu vrouwen *bijsteekt* weet je dat er niets anders dan problemen gaan komen.»

Veto: Verbroederen jullie regelmatig met damesfansfars?

Weggie: «Die bestaan niet. We zijn zeker voorstander van de oprichting van een vrouwelijke studentenfansfare.»

Veto: Ik veronderstel dat de bombardon aardig wat blutsen heeft opgelopen na het incident van vorige week.

Wanky: «Er moet al heel wat met een bombardon gebeuren voordat hij niet meer speelt.»

Weggie: «Alle onze gebluste instrumenten samen geven een extra klankkleur. Wij stemmen nooit, het klinkt mooi homofoon doordat er een evenwicht is tussen de blutsen.»

<http://club.studiant.be/leuvensefansfare>